

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417-FAX: 210 9762595

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 244 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Δύσκολοι καιροί για νέους και για τη συλλογικότητα. Άσε που το να συναντηθούν μεταξύ τους φαντάζει όλο και πιο δύσκολο... Γιατί άραγε;

Φταίει η εποχή κι ο τρόπος ζωής που κάθε άτομο παρά ευνοούν το ομαδικό πνεύμα και την επιλογή της προσφοράς; Τα social media και το gaming πόσο μερίδιο ευθύνης έχουν; Μήπως οι νέοι σήμερα απλώς δεν έχουν χρόνο για συλλογική συμμετοχή ανάμεσα σε όσα με άγχος στριμώχνουν στο καθημερινό τους πρόγραμμα προκειμένου να τα προλάβουν όλα; Μήπως οι νέοι απλώς δε νοιάζονται;

Ο 18χρονος ανιψιός μου υποστηρίζει ότι δε βρίσκει ενδιαφέρον στις δράσεις του Συλλόγου, για να συμπληρώσει αμέσως μετά ότι δεν τις γνωρίζει κιόλας... Βεβαίως, σκέφτεται να γραφτεί στα μαθήματα κιθάρας, θα έρθει στην εκδρομή στους Δελφούς και θα συμμετέχει ενεργά στην εκδήλωση προς τιμήν των φοιτητών στα τέλη Νοέμβρη... Άρα ΗΔΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ για τρεις από τις δράσεις μας και δεν το ξέρει καν...

Σύμφωνοι, οι νέοι μας ζούνε μια αντίξοχη καθημερινότητα που συνεχώς τους στήνει εμπόδια κι εκείνοι καλούνται να τα υπερπηδήσουν σαν άλογα κούρσας. Ε, και λοιπόν; Πότε εμπόδισαν οι δυσκολίες τους νέους; Τα δύσκολα γι' αυτούς έχουν φτιαχτεί.

Μήπως να το πάρουμε αλλιώς για λίγο; Να δώσουμε μια ευκαιρία στο Σύλλογο, που περιμένει τους νέους με υπομονή... Να ενημερωθούμε για τις δράσεις του και να ρίξουμε μια ματιά... Ίσως να ανακαλύψουμε ενδιαφέροντα πράγματα... Και ποιος ξέρει τι μονοπάτια θα ανοιχτούν, πόσες καινούριες και αθλητικές εμπειρίες περιμένουν...

Ο Σύλλογος έχει πάντα μια ανοιχτή αγκαλιά για όλους, νεότερους, μεγαλύτερους, άντρες και γυναίκες, παιδιά και εφήβους. Από τους νέους παίρνει την ορμή και τη φρεσκάδα κι από τους μεγαλύτερους τη σιγουριά και την πείρα ζωής.

Ας έρθουμε όλοι λοιπόν κοντά στο Σύλλογο κι ας διαλέξουμε ποιο από τα Δημιουργικά Τμήματα μάς ταιριάζει δίνοντας νέο νόημα στην καθημερινότητά μας... Να μάθουμε για ένα σημαντικό άνθρωπο του Μεσοτόπου, τον Ανδρέα Αναγνωστόπουλο, που θα τιμηθεί στην εκδήλωση γενεθλίων του Συλλόγου (9-12)... Να αιμοδοτήσουμε στην εθελοντική αιμοδοσία (17-12) σώζοντας μια ανθρώπινη ζωή...

Και τέλος όλοι, μεγάλοι και μικροί, γυναίκες κι άντρες, ας δώσουμε το παρόν στη Γενική Συνέλευση στις 28 Γενάρη. Ο Σύλλογος μας χρειάζεται όλους γιατί από εμάς αποτελείται.

Δύσκολη εποχή για τα νέα παιδιά; Ισχύει.

Δύσκολη εποχή για τη συλλογικότητα; Ισχύει.

Στους δύσκολους αυτούς καιρούς ας δείξουμε τα κότσια μας και ας κατακτήσουμε το δυσκολότερο. Να φύγουμε από το εγώ και να πάμε στο εμείς.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

ΠΙΝΑΚΑΚΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

- Σάββατο 18 Νοέμβρη στις 18.30 **Η Χορωδία μας στην 1η Συνάντηση Παραδοσιακών Χορωδιών** Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αγ. Στεφάνου
- Κυριακή 19 Νοέμβρη **Εκδρομή Αράχωβα-Δελφοί-Γαλαξίδι** Συμμετοχές: Αρτέμης Φιλιππίδης τηλ. 6932416314
- Παρασκευή 24 Νοέμβρη στις 19.00 **«Προς τιμήν των φοιτητών μας!»** Τιμητική εκδήλωση για τους φοιτητές μας. Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου στις 18.00 **"Ο,τι μας δίνει ενέργεια και ευεξία"** Τσάι από το τμήμα Γυναικών Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Σάββατο 9 Δεκέμβρη στις 19.00 **Γενέθλια Συλλόγου-αφιέρωμα στον Ανδρέα Αναγνωστόπουλο** Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Κυριακή 17 Δεκεμβρίου στις 9.00 **Εθελοντική αιμοδοσία** Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Κυριακή 17 Δεκεμβρίου **Θεατρική παράσταση με το Τμήμα Γυναικών** "Αλέξης Ζορμπάς" θέατρο Βέμπο Πληροφορίες: Χριστίνα Ιωσηφέλλη τηλ. 210-9763042
- Σάββατο 13 Ιανουαρίου στις 18.00 **Κοπή της βασιλόπιτας και παιδικό πρόγραμμα** Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Σάββατο 10 Ιανουαρίου στις 18.30 **Γνωρίζοντας τον τόπο μας** Στην αίθουσα του Συλλόγου
- Κυριακή 28 Ιανουαρίου στις 09.00 **Γενική Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση** Στην αίθουσα του Συλλόγου

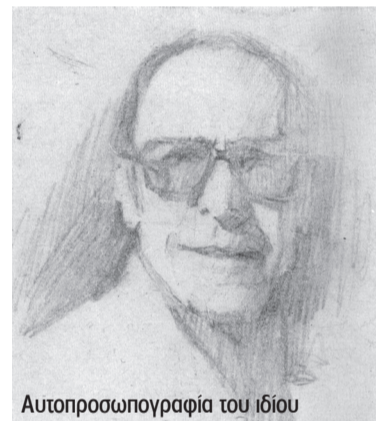
Ο Γνωστός - Άγνωστος ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΙΚΟΣ ΡΕΠΑΝΗΣ

Λένε πως διαχρονικά στη ζωή του ανθρώπου ο χρόνος δικαιώνει, αδικεί, αναγνωρίζει, στιγματίζει, κατακρεουργεί ή και εξυψώνει το πέρασμά του από τη ζωή, ανάλογα από ποια οπτική γωνία θα ανιχνεύσει ο κάθε ερευνητής το θέμα. Για την συγκεκριμένη περίπτωση του ανθρώπου που θα ασχοληθούμε, το μόνο σίγουρο είναι ότι ο **Ανδρέας Αναγνωστόπουλος** δεν πέρασε απαρατήρητος.

Γεννήθηκε το 1907 στο Μεσότοπο Λέσβου και έφυγε από τη ζωή το 1977. Ανήσυχη, καλλιτεχνική, αγωνιστική και πολυσχιδής προσωπικότητα, πράγμα πολύ σπάνιο για τα δεδομένα της εποχής εκείνης, ειδικά για το χωριό μας.

Όταν έγινε 19 χρονών, πρωτοασχολείται με τα κοινά και γίνεται πρόεδρος της κοινότητας Μεσοτόπου. Δεν γνωρίζουμε πολλά πράγματα για αυτή τη θητεία του, όμως πολύ νωρίς αντιλαμβάνεται τις καλλιτεχνικές ανησυχίες που τον διακατέχουν και φεύγει από τα στενά όρια του χωριού για την Αθήνα, από όπου αντλεί εμπειρία, γνώση και δύναμη, για να αναπτύξει το ταλέντο που διαθέτει στη ζωγραφική και όχι μόνο. Οι γνωρίζοντες σίγουρα έχουν άποψη για τον καλλιτέχνη ζωγράφο Ανδρέα και είναι πάρα πολλοί παλιοί Μεσοτοπίτες που έχουν στα σπίτια τους στην Αθήνα και στο Μεσότοπο έργα του, πίνακες ζωγραφικής και ανάγλυφα.

Αυτοπροσωπογραφία του ίδιου

Μία άλλη μεγάλη αγάπη του Ανδρέα ήταν η μουσική. Αυτοδίδακτος όπως και σε τόσα άλλα, έμαθε και έπαιζε πολλά όργανα με εξειδίκευση στις χαβύγιες, κάτι πολύ εξεζητημένο για την εποχή του.

Μία άλλη άγνωστη πτυχή της προσωπικότητάς του ήταν οι γνώσεις του στη γλώσσα της στενογραφίας.

Πόλεμος, 1940, Κατοχή. Το χωριό μας και το νησί μας δοκιμάζεται σκληρά όπως και όλη η Ελλάδα από τον Γερμανικό στρατό κατοχής. Το 1942 εμφανίζονται οι πρώτες αντιστασιακές οργανώσεις ενάντια στον κατακτητή. Ο Ανδρέας εντάσσεται από τους πρώτους στο ΕΑΜ και αναλαμβάνει και διαχειρίζεται με επίγνωση υψηλά πόστα ευθύνης και ρίσκα. Ταυτόχρονα επειδή τα μεσοτοπίτικα γονίδια στον πολιτισμό δεν είναι μόνο σημερινά, συμμετέχει στη δημιουργία θεατρικών και μουσικών παραστάσεων κατά τη διάρκεια της κατοχής αλλά και σε γλέντια με πρωταγωνιστικό ρόλο. Αυτές οι δράσεις στο χωριό μας αμβλύνουν και γλυκαίνουν τον πόνο, την πείνα και τη δυστυχία που προξενεί η σκληριά του γερμανικού ζυγού. Να σημειώσουμε ότι με δεδομένη την φτώχεια της περιόδου εκείνης εθεωρείτο από τους βοηθούς (γνώση, κουλτούρα, εμφάνιση) και ευγενείς της εποχής.

Αργότερα μετά την απελευθέρωση η αγωνιστική και πολιτική του δράση εξαργυρώνεται με βασανιστήρια, εξορίες και φυλακές για πολλά χρόνια. Παρέμεινε όμως αταλάντευτα πιστός στην ιδεολογία του που βασίζονταν σε πανανθρώπινες αρχές και αξίες ανθρωπιάς και αλληλεγγύης.

Με βάση αυτό το βαρύ βιογραφικό, τον σκελετό του οποίου σας παραθέσαμε, δεν θα μπορούσε να συμβιβαστεί με την εικόνα ενός καλού οικογενειάρχη.

Το χωριό μας ο Μεσότοπος δικαίως αισθάνεται υπερηφάνεια για ανθρώπους που ανέδειξε, όπως δημιουργούς, λογοτέχνες, πανεπιστημιακούς δασκάλους και καλλιτέχνες. Ένας από αυτούς ήταν και ο Ανδρέας Αναγνωστόπουλος.

Υπενθυμίζουμε ότι την ημέρα των γενεθλίων του Συλλόγου στις **9 Δεκέμβρη 2017** θα γίνει αφιέρωμα στη μνήμη του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Η επιτυχημένη και δραστήρια ομάδα **ΗΕΚΑΔΕΜΕΙΑ** μας καλεί στις παρακάτω φετινές της δράσεις, στις οποίες συμμετέχει και υποστηρίζει με την παρουσία μελών του και ο Σύλλογός μας:

- 5 Νοέμβρη: **Περίπατος Ακαδημία Πλάτωνος –Ακρόπολη**. Σημείο συνάντησης πλατεία Πλάτωνος (Μοναστηρίου, Τηλεφάνους & Πλάτωνος) στις 10.30 πμ, ελεύθερη συμμετοχή.
- 11 Νοέμβρη: **Ξενάγηση στο Ψηφιακό Μουσείο Ακαδημίας Πλάτωνος**. Στις 12.00 μμ στο Μουσείο.
- 3 Δεκέμβρη: **Ξενάγηση στην Ακρόπολη**. Σημείο συνάντησης τα εκδοτήρια εισιτηρίων στο Βράχο στις 14.30 μμ. Κόστος συμμετοχής 5 €. Απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής στο ar.paper@yahoo.gr
- 17 Δεκέμβρη: **Ξενάγηση στο Βοτανικό Κήπο Διομήδους**, Ιερά Οδός 564, Χαϊδάρη.

Η Χορωδία του Συλλόγου μας είναι προσκεκλημένη από το Σύλλογο Γυναικών Αγίου Στεφάνου Αττικής «**ΕΜΕΛΕΙΑ**» στην 1η Συνάντηση Χορωδιών Παραδοσιακού Τραγουδιού που θα γίνει στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αγ. Στεφάνου (Ευ. Πεντζερή 3, Άγιος Στέφανος) στις 18 Νοέμβρη και ώρα 18.30.

Οι μαθητές 4 σχολείων της Λέσβου και 4 σχολείων της Αθήνας πραγματοποίησαν ομαδική έρευνα, ζωντανή παρατήρηση και καταγραφή των πουλιών προκειμένου να προβάλουν τους υγροβιότοπους του νησιού μας. Τα αποτελέσματα της εργασίας τους παρουσίασαν σε ημερίδα, όπου παραβρεθήκαμε, με τίτλο «**Στη ρότα των πουλιών**» στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών στις 24 Σεπτέμβρη. Στις

ενδιαφέρουσες παρουσιάσεις των παιδιών προστέθηκαν εμβόλιμες ομιλίες βιολόγων, περιβαλλοντολόγων κ.ά. Εκεί ήταν και συμμετείχε ο κ. **Δημήτρης Μπλούκας**, πρόεδρος του Συλλόγου «**Ο Χρούσος**» με μια ομιλία με τίτλο «Υγρότοπος Χρούσου-από την αφάνεια στην προστασία». Την ημερίδα οργάνωσαν ο Σύλλογος Καθηλονιατών, η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής, το Ινστιτούτο Κοινωνικής Δυναμικής, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και το Κέντρο Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης Καθηλονίας.

Συμπληρώνοντας τη λίστα των νεοεισαχθέντων φοιτητών μας να τους ευχηθούμε καλές σπουδές και να υπενθυμίσουμε την εκδήλωση που οργανώνουμε προς τιμήν τους στις **24 Νοέμβρη** και ώρα 19.00 στην αίθουσα του Συλλόγου, όπου ελπίζουμε να τους δούμε :

- **Μανώλη Βουρνάζο** του Γιάννη που πέρασε στο Τμήμα Ναυπηγών Μηχανικών ΤΕΙ Αθήνας
- **Σταύρο Βασιλάρο** του Αντωνίου (το γένος Μυρσίνης Μαθηδέλλη) που πέρασε στο Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης & Τεχνολογίας (Οικονομικό Παν/μιο Αθηνών)

Θερμά συγχαρητήρια αρμόζουν στον **Κώστα Γρ. Πιπίντ**, το δάσκαλό μας στο χορευτικό τμήμα, και μάλιστα διπλά! Καταρχάς για το γάμο του με την αγαπημένη του **Αναστασία Γαλανάκη**, για τον οποίο σύσσωμο το ΔΣ στέλνει τις ολόθερμες ευχές του για μια ευτυχισμένη κοινή ζωή! Και κατά δεύτερον για τη μεγάλη καλλιτεχνική επιτυχία της παράστασης που ονειρεύτηκε, ερεύνησε, σχεδίασε, επιμελήθηκε και παρουσίασε στις 29 Σεπτέμβρη στο κατάμεστο χοροθέατρο Δόρα Σπράτου. Ευχόμαστε καλή συνέχεια τόσο στην προσωπική, όσο και στην επαγγελματική του ζωή! Ο ίδιος ο Κώστας δε μας απέστειλε τούτη την επιστολή:

Προς ΔΣ Συλλόγου Μεσοποτιτών
Ευχαριστώ πολύ το Σύλλογο, τον πρόεδρο Φώτη Βασιλόγλου και τους συγχωριανούς μου που με στηρίζουν σε όλες μου τις καλλιτεχνικές παραστάσεις. Νιώθω περήφανος που είμαι Μεσοποτίτης και που κάθε φορά αποδεικνύεται ότι βοηθάμε ο ένας τον άλλο σε όλες τις δύσκολες και απαιτητικές καταστάσεις. Ευχαριστώ λοιπόν και προσωπικά τους:
Αραπέκο Παναγιώτη, Βογιατζή Βασίλη, Βουδούρη Αρτέμη, Κοντού Αντζελα, Κωσταντή Ελευθερία, Παπαβασιλείου Γαβριήλο και Σκομβούλη Σταύρο.
Με εκτίμηση
Κώστας Πιπίντς

Στα εγκαίνια της έκθεσης **ΜΙΤΕ (Mediterranean International Tourism Exhibition)** παραβρεθήκαμε εκπροσωπώντας το Σύλλογο Μεσοποτιτών στο περίπτερο της Λέσβου. Εμείς μοιραστήκαμε το δικό μας με την Ερεσό και το Σίγρι. Η έκθεση έλαβε χώρα στο MEC Παιανίας και διάρκεσε 5 ημέρες, ενώ τα εγκαίνια έκανε η Υπουργός Πολιτισμού κ. **Έλενα Κουντουρά**. Στόχος της έκθεσης η τουριστική προβολή και ανάδειξη του τόπου σε κάθε ιδιότητα αλλά και επαγγέλματά του τουρισμού.

Ο πρόεδρος του «Συλλόγου προστασίας και εξωραϊσμού περιβάλλοντος των απανταχού Χρυσισιανών - Ο Χρούσος», κ. Δημήτρης Μπλούκας, μαζί με τα μέλη Χριστίνα Γιαννουκάου και Μυρσίνη Ιωάν. Βουδούρη, παρέστησαν στο δευτερεύον συμβούλιό μας, προκειμένου να συζητηθεί η συνδιοργάνωση εκδήλωσης με περιβαλλοντικό ενδιαφέρον. Η πρόταση προήλθε από το «Χρούσο» σε ηλεκτρονική επικοινωνία που προηγήθηκε, ενώ εκ του σύγγυς συζητήθηκαν οι λεπτομέρειες και η διάρθρωση της εκδήλωσης, εφ' όσον ο Σύλλογος «Αναγέννηση» παραμένει ανοικτός σε προτάσεις, ιδέες και δράσεις που συντάσσονται με τους τομείς ενδιαφέροντός του. Η τελική διαμόρφωση της εκδήλωσης συμφωνήθηκε να έχει το γενικό τίτλο «**Γνωρίζοντας τον τόπο μας**» και να χωρίζεται σε τρία σκέλη. «Υγρότοποι (Σύλλογος "Χρούσος")», Περιπατητικές Διαδρομές -Παλιόπορτος (Σύλλογος "Αναγέννηση"), Απολιθώματα στην ευρύτερη περιοχή Μεσοπόπου». Μάλιστα το τρίτο αυτό σκέλος θα αναλάβει η πλέον κατάλληλη κ. Όλγα Τσαλιγκιτζί, γεωλόγος από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Σιγρίου. Η εκδήλωση προγραμματίστηκε για το Σάββατο 20 Ιανουαρίου 2018 στις 18.30 μμ.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΦΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΓΛΟΥ

Αποχαιρετήσαμε πρόσφατα δυο εκλεκτούς Λέσβιους, που προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στα συλλογικά δρώμενα. Ο **Αχιλλέας Χιωτέλλης**, γεννημένος στα Δάφια, πρόεδρος του Συλλόγου Μυτιληνίων Πετροπούλης, ήταν ένας οραματιστής, ακούραστος εργάτης του Πολιτισμού και έκανε με την βοήθεια των συνεργατών του το Σύλλογο σημείο αναφοράς στην Πετροπούλη. Είχαμε τη χαρά να συνεργαστούμε αρκετές φορές οι δύο Σύλλογοι σε μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις. Ο Αχιλλέας ήταν ένα ευωδιαστό πουλούδι της «Λεσβιακής Άνοιξης», που φύτευσε όψιμα στο λεσβιακό λιβάδι, είχε όμως την αληθινή μυρουδιά στην προσφορά του! Ευχόμαστε στον αδερφό Σύλλογο να βρει τη δύναμη να συνεχίσει το σπουδαίο έργο, που επιτελεί και σύντομα να συνεργαστούμε ξανά σε μια εκδήλωση τιμής και μνήμης του Αχιλλέα.

Ο **Στρατής Καραγιασώτης** πρόσφερε σημαντικότητες υπηρεσίες στον Παγγεραγωγικό Σύλλογο της Αθήνας και από τη θέση του προέδρου. Ένας ανοιχτόμυαλος Γεραγώτης, με λατρεία στον Πολιτισμό και τις παραδόσεις, έγραφε στη ντοπιολαλιά και νοιαζόταν για το νησί και τους ανθρώπους του. Τον γνώρισα προσωπικά όταν βρέθηκα για δυο χρόνια σε σχολείο της Νέας Σμύρνης. Άριστος τεχνικός συνεργάτης, λέγαμε τα χωριανά μας, ανταλλάσσαμε εφημερίδες, ταξιδεύαμε στο νησί... Ήταν ο προξενιτής στην εκδήλωση για την καθαθοπλεκτική που παρουσίασαμε σε συνεργασία με τον Παγγεραγωγικό Λέσβου στο Πέραμα τον Αύγουστο του 2011. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους τους. Τους ευχαριστούμε για τη φιλία τους και για όσα προσέφεραν στα χωριά, στον Πολιτισμό και στο νησί μας...

Την Κυριακή 1 Οκτωβρίου στην πλατεία της Δάφνης, ο Σύλλογος **Αρκαδών Δάφνης-Υμηττού «Θεόδωρος Κολλοκοτρώνης»** διοργάνωσε με τη στήριξη του Δήμου Δάφνης-Υμηττού και της Περιφέρειας Πελοποννήσου, μια πολύ όμορφη παραδοσιακή μουσικοχορευτική εκδήλωση με θέμα: «**Το Δημοτικό Τραγούδι**». Υπεύθυνος της βραδιάς ο πρόεδρος του αδερφού Συλλόγου **Δημήτρης Γιαννακούρας**, ο οποίος διάλεξε είκοσι περίπου στεριανά δημοτικά τραγούδια, τα προλόγισε λέγοντας εν συντομία την ιστορία του καθενός, πριν δώσει τον λόγο σε μουσικούς και χορευτές. Έπαιξε η κομπανία του Δημήτρη Κότσικα και χόρευαν τρία αρκαδιανά συγκροτήματα. Πολύ όμορφο το κλείσιμο με όλους κι όλες να χορεύουν τον τσακωνικό χορό. Ευχόμαστε στον αδερφό Σύλλογο, με τον οποίο συνεργαστήκαμε πέρυσι σε πολιτιστική εκδήλωση Λέσβου-Αρκαδίας, κάθε επιτυχία στους στόχους του.

Την Τετάρτη 25 Οκτωβρίου σε γνωστό βιβλιοπωλείο στο Σύνταγμα, παρουσιάστηκε με επιτυχία το νέο βιβλίο του γνωστού μας Λέσβιου πολιτικού και νυν Γενικού Γραμματέα Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. **Γιάννη Θεοδοσιάδη-Γιαννέλη**, με τίτλο: «**Ερωτας στις φλόγες της Σμύρνης**». Παρουσία πολλών επίσημων και πολύ κόσμου, ανάμεσά τους και αρκετοί από το νησί μας, μίλησαν για το νέο βιβλίο οι: **Τίτος Αθανασιάδης**-δημοσιογράφος, συγγραφέας, **Σταμάτης Μαλέλλης**, Γεν. Δ/τής Ειδήσεων & Ενημέρωσης Σκάι και **Βλάσης Αιγυζίδης** -ιστορικός. Ευχόμαστε να είναι καλοτάξιδο το βιβλίο και σύντομα να το καμάρωσουμε και στη μεγάλη οθόνη!

Αρχές Δεκεμβρίου αναμένεται να είναι έτοιμο και να διακινήσει το νέο Ημερολόγιο του Συλλόγου 2018, αφιερωμένο σε ομορφιές του Μεσοπόπου, φωτογραφημένες από τους ξένους φίλους μας, που λατρεύουν το χωριό και το επισκέπτονται κάθε καλοκαίρι. Προσκαλούμε τα μέλη και τους φίλους μας να βοηθήσουν στη διακίνησή του.

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοποτιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 34 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesopotites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης: Γνήσιος Σωκ. Κωνσταντίνος | ΤΗΛ.: 210 5739361 | ksgnisios@gmail.com

Συντακτική ομάδα:

Αντζελα Κοντού, angelakontou1971@gmail.com | Θεόδωρος Παναγιώτου, theo-pana@hotmail.com

Μαγδαλένα Παπουτσή, elenimagda.pap@gmail.com | Ευαγγελία Χυδεριώτου, evachid@yahoo.gr

Αρτέμις Φιλιππίδης artemisf.otenet.gr | Ελευθερία Κωσταντή - ekostadi@gmail.com

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ:

ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

1940 - Αναμνήσεις από το μέτωπο του μπαρμπα Σταύρου Σαραντίδη

Όλα χαλάλι για την πατρίδα...

Πριν λίγο καιρό, ήρθε στα χέρια μας, ένα συγκινητικό χειρόγραφο από τον αξιωματικό μπαρμπα Σταύρο Σαραντίδη, όπου εξιστορεί με γλαφυρότητα, πώς ο ίδιος πολέμησε και τραυματίστηκε στην πρώτη γραμμή του μετώπου το 1940. Θεωρήσαμε υποχρεωσή μας να το δημοσιεύσουμε. Λόγω της μεγάλης του έκτασης βέβαια θα το διαβάσετε σε συνέχειες, σε καθεμιά από τις οποίες, βάλουμε υπότιτλους για καλύτερη κατανόηση.

Η συντακτική ομάδα

1. Ο πόλεμος ήτο αναπόφευκτος

Όπως ήτο γνωστό, ο πόλεμος ήτο αναπόφευκτος και τον περιμέναμε από στιγμή σε στιγμή, κάθε βράδυ συγκεντρωνόμαστε στην πηλατεία του χωριού πολύς κόσμος και περιμέναμε με αγωνία κάτι το νεότερο. Τότε, μέσα ενημερώσεως δεν υπήρχαν, ούτε ένα ραδιόφωνο δεν είχαμε, παρά μόνο με το τηλέφωνο της κοινότητας. Πρόεδρος τότε ήτο ο Βουγιούκας και γραμματέας ο Σμουλής. Εμείς τότε νέοι ηγαίναμε έξω από το Γραφείο, για να μαθαίνουμε τα νέα όπου διαρκώς επικρατούσε η αγωνία. Αυτό κράτησε επί πολλές μέρες, οπότε ένα βράδυ, 28 του Οκτώβρη, κατέβηκε ο Πρόεδρος στην πηλατεία και μας είπε τα δυσάρεστα νέα. Το τι έγινε εκείνο το βράδυ είναι γνωστό, πανικός, κλάματα κ.τ.λ., εγώ τότε δεν είχα γονείς.

Συγκεκριμένα μας είπε ο Πρόεδρος να φύγουμε το ίδιο βράδυ, αφού ετοιμαστήκαμε, με μια φανέλα, κάπτες και ό,τι ήτο απαραίτητο, ξεκινήσαμε και κάναμε μια στάση στα Χωραφούδια, αποχαιρέτησαμε τους χωριανούς. Με πολλούς όπου μας συνόδεψαν με τα φαναράκια μέχρι το Καρασπήλιο ή και λίγο πιο μακριά, όπου υπήρχε λίγη διάνοιξη δρόμου επί τουρκοκρα-

τίας, από κει και πέρα άρχισαν τα μονοπάτια μέσα στο σκοτάδι. Όσοι ήξεραν τον δρόμο μπήκαν μπροστά, τελικά φθάσαμε στα Παράκοιλα, υπήρχαν μερικά καφενεία ανοιχτά, και μείναμε έως το πρωί. Όταν νύχτωσε, ήρθαν τα φορτηγά και μας πήρανε και φθάσαμε σε ένα χωριό Νάπι, κοντά στη Μυτιλήνη, μείναμε εκείνο το βράδυ μέσα σε μια απο-

Η πρώτη σελίδα της εφημερίδας "Ασύρματος" της 28ης Οκτωβρίου.

θήκη, με την αύριο μας έδωσε μια γριά ένα καλύβι και μείναμε 2-3 βράδια, εγώ, ο Γρηγόρης Αναγνωστόπουλος, ο Χαράλαμπος Βουδούρης (Λυράς) και ο Δημήτριος Βασιλείδης (Γκλέζος). Όταν βράδιασε, μας πήρανε μέσα στην εκκλησία του χωριού και μας έδωσαν τον ιματισμό, και αφού ντυθήκαμε το κακί, μείναμε μέσα στην εκκλησία. Όταν ξημέρωσε μας μετέφεραν σε ένα κοντινό χωριουδάκι Σκούντα, μέσα στις ελιές, φυσικά απόκεντρο για να μη δείχνουμε στόχο. Εκεί πήραμε τα όπλα όπου υπήρχαν αποθήκες ιματισμού, τρόφιμα και οπλισμός, μετά στήσαμε αντίσκηνα και μείναμε αρκετές μέρες, όλο πλάσπες και βροχές. Όταν ένα βράδυ, ήρθαν αξιωματικοί και μας είπαν να χαλάσουμε στα γρήγορα τις σκηνές και αφού τις χαλάσαμε, μας συγκέντρωσαν και τραβήξαμε οδοιπορικώς για την Μυτιλήνη. Φθάσαμε στην προκουμαία, όπου μας περίμεναν 5 καράβια, ήτο νύχτα. Επιβιβαστήκαμε και τραβήξαμε χωρίς να γνωρίζουμε πού πάμε.

Όταν άρχισε να ξημερώνει, καταλάβαμε ότι είναι η Θεσσαλονίκη και αφού αγκυροβόλησαν τα καράβια, πριν φέξει καλά, μας αμόλησαν στην προκουμαία σαν τα πρόβατα, χωρίς να ξέρομε πού θα συγκεντρωθούμε. Από πληροφορίες, φθάσαμε στο 50ό Σύνταγμα, όπου εκεί υπάρχουν στρατώνες, μείναμε για 3-4 μέρες και μετά μας συγκέντρωσαν και άρχισε η διαλογή. Τότε έβλεπα μερικούς Μεσοπολίτες, τον Ανέστη Βουδούρη, το Μήτρο Ψύλλο και μαζί μου ήταν ο Νίκος Γουγής, ο Γρηγόρης Αναγνωστόπουλος και ο Ζουμπουνέλλης Ιγνάτιος. Αφού μας τακτοποίησαν σε διμοιρίες, λόγους κ.τ.λ., δίπλα μου ήτο άλλη διμοιρία, όπου ήτο ο Νίκος Γουγής, ο Αναγνωστόπουλος Γρηγόρης και ο Ζουμπουνέλλης Ιγνάτιος και μου έκαναν νόημα να τους πάρω μαζί μου και υπό την ιδιότητά μου ως λοχίας, το ανάφερα στον αξιωματικό και μου είπε, πάρε τους, και τους πήρα. Μετά ξεκινήσαμε για το σταθμό, όπου μας περίμεναν τα τρένα, οπότε φθάσαμε εκεί, τα τρένα ήταν γεμάτα άλογα και μουλάρια, το κάθε βαγόνι έγγραφε, ίπποι 8, άνδρες 45, γεμάτα καθαλίνες και κατουρηλιές. Αφού τις καθαρίσαμε με τα φτυάρια, στρώσαμε τις κουβέρτες και ξεκινήσαμε. Μέσα στο τρένο ήταν και 4 καλόπαιδα, βγαλμένοι από τη φυλακή, έτυχε να τους πάρω μαζί μου, άρχισαν τα ζάρια και όταν έκανε το τρένο λίγη στάθμευση, κατέβαιναν και στο άψε-σβήσε μπαίνανε με μια αρμαθιά κότες για να μην ξεχνούν την τέχνη, ήες και τις είχαν οι ίδιοι βάθει στο κοτέτσι. Εν πάσει περιπτώσει, το τρένο ξεκίνησε. Αν θυμάμαι καλά, φθάσαμε στο Αμύνταιο, εν συνεχεία με πορείες νυχτερινές περάσαμε από την Καστοριά, αφού ξεκουραστήκαμε λίγο για ένα βράδυ, με την αύριο βράδυ ξεκινήσαμε πάλι με αυτοκίνητα και με πορείες, ώσπου φθάσαμε και μπήκαμε στην Κορυτσά.

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο...

ΣΤΗ ΡΟΤΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Την Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η Ημερίδα «Στη ροτα των πουλιών - Μια εκπαιδευτική έρευνα για τους βιότοπους της Λέσβου». Την εκδήλωση διοργάνωσαν ο Σύλλογος Καθηλιονατών Λέσβου, η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ), το Ινστιτούτο Κοινωνικής Δυναμικής, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και το Κέντρο Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης Καθηλιονίς με τη χορηγία του Δήμου Λέσβου, της Blue Star Ferries και την ευγενική υποστήριξη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συμμετείχαν 4 σχολεία της Λέσβου με έρευνα πεδίου στο θέμα των βιότοπων της Λέσβου, το 4ο ΓΕΛ Μυτιλήνης, τα ΓΕΛ Άντισσας και Ποιχνίτου και το ΕΠΑΛ Καθηλιονίς. Από την Αττική συμμετείχαν το 1ο, 2ο και 5ο ΓΕΛ Χαλανδρίου και το 4ο ΓΕΛ Αγίας Παρασκευής.

Σκοπός της Ημερίδας ήταν να μεταδοθεί μέσα απ' την περιβαλλοντική έρευνα των μαθητών η γνώση για την άγρια φύση και τους υγρότοπους της Λέσβου, αλλά και η διερεύνηση των τρόπων προστασίας του ιδιαίτερου αυτού περιβάλλοντος, όπως και η τόνωση του ορνιθοτουρισμού στο νησί μας.

Η παρουσίαση των μαθητικών ομάδων είχε μεγάλο ενδιαφέρον. Τα παιδιά αγκάλιασαν με ιδιαίτερη ευαισθησία το αντικείμενό τους, οι παρατηρήσεις τους χαρακτηρίζονταν από αγάπη για το περιβάλλον που ζούνε, από αγάπη για τα πουλιά και το ταξίδι τους. Οι επιστημονικές τους περιγραφές εναλλήσσονταν με την απόδοση συναισθημάτων, οι μαθητές ανακάλυψαν την άγρια φύση, την ομορφιά της, τα πλάσματα που ως χτες αγνοούσαν ή δεν είχαν ποτέ δει με προσοχή.

Στην ημερίδα συμμετείχαν με παρουσιάσεις και οι Ελένη Γαληνού, Χρήστος Βλάχος, Πάνος

Πίτσιος, Μιχάλης Μπάκας, Ντόρα Βακιρτζή και Αναγόνη Μώρου ενώ οι παρουσιάσεις ολοκληρώθηκαν με την παρουσίαση του υγρότοπου του Χρούσου απ' τον ομώνυμο σύλλογο «Ο Χρούσος».

Ως Πανεπιστήμιο Αιγαίου θεωρούμε πολύ σημαντική την υποστήριξη τέτοιων εθελοντικών πρωτοβουλιών πολιτών με τη διασύνδεσή τους με την τοπική κοινωνία, αλλά και την ανάπτυξη συνεργασιών με το δίκτυο των Συλλόγων των Αιγαιοπελαγικών της Αθήνας.

Η Ημερίδα ολοκληρώθηκε με το εκπαιδευτικό δρώμενο που παρουσίασαν από κοινού με τη συμμετοχή μεγάλων και μικρών οι εκπρόσωποι της Ορνιθολογικής Εταιρείας. Το παιχνίδι και η συνεργασία ήταν ο καλύτερος τρόπος για να κλείσει τις εργασίες της αυτή η εκπαιδευτική ημερίδα για τα πουλιά του νησιού μας.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΑΚΑΣ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΟΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

Από την παρουσίαση των δημιουργικών μας τμημάτων στις 30-6-2017

4^{ΟΣ} ΗΜΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Την Κυριακή 6 Αυγούστου 2017 διεξήχθη ο 4ος Ημιμαραθώνιος με τα αγωνίσματα των 21, 10, 5, 3, 1 χλμ. Η επιτυχία και η ανταπόκριση που είχε αυτή η μεγάλη γιορτή τα προηγούμενα χρόνια αλλή και φέτος μας κάνει να ελπίζουμε ότι έχουμε κάνει ουσιαστικά βήματα προόδου. Στόχος μας είναι να καθιερώσουμε το Μεσοτόπο ως ένα προορισμό μεγάλων αθλητικών γεγονότων που θα συμβάλει στην επέκταση της τουριστικής περιόδου αλλή και την υποστήριξη των τοπικών επιχειρήσεων.

Πιστεύω και υποστηρίζω έπειτα από την συνεχή επιτυχημένη πορεία 4 ετών η διοργάνωση αυτή είναι καιρός να καθιερωθεί ως θεσμός στα αθλητικά δρώμενα του νησιού μας και να αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες γιορτές του Βόρειου Αιγαίου.

Η διαδρομή των 21 χιλιομέτρων που ξεκινάει από την ορεινή πανέμορφη Άγρια δίνει την ευκαιρία στους αθλητές να ζήσουν μια αξέχαστη δρομική εμπειρία με φόντο τα άγρια βουνά ΚΑΡΑΒΟΥΛΙ – ΕΞΙΜΝΟΣ – ΣΙΔΕΡΙΑΣ καθώς και τις περιοχές ΚΟΝΤΙΣΙΑ - ΚΑΜΙΑ – ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ - ΒΑΛΑΝΔΟΥΡ, στην συνέχεια περνώντας μέσα από το νοικοκυρεμένο και φιλόξενο Μεσοτόπο, μετά ακολουθεί ο κάμπος του Ποδαρά με τις ελιές και την ωραία παραλία με τερματισμό στο πανέμορφο γραφικό Ταβάρι Μεσοτόπου.

Οι συμμετοχές φέτος αυξήθηκαν ακόμα περισσότερο, ενώ αναβαθμίσαμε ποιοτικά τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους συμμετέχοντες με την πολύτιμη βοήθεια και στήριξη των εθελοντών και τους ευχαριστούμε.

Ο αγώνας συνδιοργανώθηκε από τον Αθλητικό Όμιλο Μεσοτόπου, τον Δήμο Λέσβου και την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου και για αυτό τους ευχαριστούμε θερμά για την πολύτιμη βαθειά τους σε όλα τα επίπεδα. Επίσης ευχαριστώ το Δ.Σ. της ομάδας και τους συνεργάτες μου για τις πολλές ώρες δουλειάς και στήριξης τους. Ακόμη το ΣΕΓΑΣ και ειδικά τον κ. Μακαρώνη Στέλιο για την οργάνωση και την τεχνογνωσία που μας παρέιχε, τον πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Γαβρήλο Πιπίνη και τους Συμβούλους Ζαγκούλη Βασίλη και Σκούρτσο Αντώνη. Τον κ. Φώτη Βασιλόγλου, τον

κ. Ταμβακέλλη Μιχάλη τον Διοικητή του Α.Τ. Αντισσας Καθαρέτα Αντώνη, το ΕΚΑΒ, τους Γιατρούς του κόσμου, τους επαγγελματίες της περιοχής, όλους τους κατοίκους και τους επισκέπτες που μας τίμησαν με την παρουσία τους. Ακόμη τους μεγάλους και μικρούς χορηγούς μας γιατί χωρίς αυτούς είναι αδύνατον να στήσουμε μία τέτοια μεγάλη αθλητική γιορτή. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Οφείλω ως πρόεδρος του Αθλητικού Σωματείου να συγχαρώ τους αθλητές μικρούς και μεγάλους για τις επιδόσεις τους αλλή και όλους τους δρομείς για την συμμετοχή και την προσπάθεια τους. Να είστε όλοι υγιείς και δυνατοί.

Σας καλώ λοιπόν να ανανεώσουμε το ραντεβού μας για του χρόνου, να πάρετε όλοι μέρος στη μεγάλη γιορτή του αθλητισμού και να γεμίσουμε τους δρόμους της περιοχής μας με ένα πανέμορφο πολύχρωμο ανθρώπινο ποτάμι που θα αθλείται, θα διασκεδάει αλλή και θα στέλνει μηνύματα για μια καλύτερη ζωή!!

Ο Πρόεδρος
Εμμανουήλ Κωνσταντιδέλης

Με αφορμή τον 35ο κλασικό Μαραθώνιο της Αθήνας

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΔΑΡΑ

Καθώς ο Κλασικός Μαραθώνιος της Αθήνας περνάει σχεδόν έξω από την... πόρτα μου, ένιωθα τα τελευταία χρόνια την ανάγκη να βρίσκομαι εκεί να στηρίζω όλους αυτούς που θαρρείς κι έχουν κάνει κάποιο τάμα, να φτάσουν στο τέλος.

Και δεν μιλώ για τους αθλητές, αλλή για τους απλούς ανθρώπους.

Στον Κλασικό Μαραθώνιο της Αθήνας συμμετέχουν σχεδόν κάθε χρόνο, συντοπίτες μου Μεσοτοπιίτες, καθώς και Λέσβιοι από άλλες μεριές του νησιού... Μια ακόμα αφορμή, για να βρίσκομαι εκεί, μεταξύ 17ου και 18ου χιλιομέτρου, για να χειροκροτώ και να δίνω δύναμη στους συμμετέχοντες...

Φέτος το καλοκαίρι, όμως, είχα την ευκαιρία να παραβρεθώ και να συμμετέχω στην διεξαγωγή του 4ου Ημιμαραθωνίου Μεσοτόπου.

6 Αυγούστου 2017, 18:00 το απόγευμα, κατέβηκα με τη μητέρα μου στο Ταβάρι. Μέχρι την προηγούμενη μέρα το Ταβάρι δεν θύμιζε σε τίποτα το Ταβάρι των προηγούμενων χρόνων, που μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού-τέλη Ιουλίου με αρχές Αυγούστου-, όλα ήταν γεμάτα κόσμο, από τα μαγαζιά μέχρι την παραλία...

6 Αυγούστου λοιπόν, το Ταβάρι έσφυζε από ζωή! Και με το παραπάνω! Τόσο κόσμο δεν είχα ξαναδεί ποτέ στο Ταβάρι, ούτε τις καλές μέρες του τουρισμού!

Πήγα να βρω το πόστο μου, -που αλλή-, με τα παιδιά... Πόσα πολλά παιδιά ήθελαν να ζήσουν αυτή την εμπειρία από κοντά! Ακόμη κι εκτός συναγωνισμού!

Θα μείνω όμως στην.... μικρή περιπέτεια, που έζησα ως εθελόντρια...

Καθώς πηγαίναμε με όλα τα παιδιά για τη γραμμή εκκίνησης λίγο μετά τον Άγιο Νικόλα (προς Ποδαρά), ένα μικρό ροδαλό κοριτσάκι, είπε στην συναδέλφισσα-εθελόντρια, ότι κουράστηκε. Την καθησύχασα ότι θα πάμε με ηρεμία και αφού ξεκίνησαν όλοι κι έφυγαν μπροστά, εμείς ακολουθούσαμε αργά περπατώντας. Όμως δεν άντεχε άλλο και στην ανηφόρα πριν τη στροφή για τον Άγιο, την πήρα στην πλάτη μου!... Από τον Άγιο και μετά κατεβήκαμε πάλι περπατώντας... Κάποια στιγμή λίγο πριν την καφετέρια του Μηνά με ρώτησε: «Εγώ θα πάρω μετάλλιο;» Και τη ρωτώ: «Αντέχεις να τρέξεις από δω μέχρι το τέρμα;» «Αμέ!», μου απαντά με ενθουσιασμό. Για τότε έβαλε φτερά στα πόδια και «πέταξε», ούτε που το κατάλαβα! Έφτασε μέχρι το ύψος των βάρων κι εκεί σταμάτησε... «Πρέπει να πατήσεις πάνω στη γραμμή, για να πάρεις το μετάλλιο! Κοίταξέ το, σε περιμένει! Λίγο ακόμα κι έφτασες!», της είπα και το έκανε. Και τα κατάφερε! Και η χαρά της ήταν απείρηρη! Και φάνηκε στο χαμόγελό της. Ένα χαμόγελο τόσο φωτεινό, όσο το ολόγιομο φεγγάρι που ανέβηκε λίγο μετά στον ουρανό και φώτισε τις απονομές των νικητών! Αλλή εκείνη την μέρα, όλοι ήταν νικητές! Κι όσοι έτρεξαν κι όσοι δεν έτρεξαν... Κι όσοι πήραν μετάλλια κι όσοι δεν πήραν... Και οι εθελόντες και οι θεατές... Η χαρά της συμμετοχής, με όποιο τρόπο!...

Και του χρόνου!... Με υγεία!...

Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους. (Συνδρομές: Μέλους 20, Εφημερίδας 15, Εξωτερικό 50 €). Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να στέκεται στα πόδια του και να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να έρχεστε στο Σύλλογο ή να τηλεφωνείτε στον ταμία κάθε Δευτέρα 6.00-9.00 μμ (210 9707417). Οι τραπεζικοί λογαριασμοί που μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας είναι: Alpha Bank 261-002101-002833 (Γαβριήλ Δημ. Παπαβασιλείου-Ιωάννης Ιγν. Μαντάς) και Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώσετε τον ταμία για την κατάθεσή σας.

Φτώχυναν η Πετρούπολη, τα Δάφια, η Λέσβος και κάθε λεσβιακή ψυχή στα πέλαρα του κόσμου. Ο πράος, ο σεμνός, ο ακέραιος, ο μελίρρυτος Αχιλλέας Χιωτέλης, πρόεδρος του Συλλόγου Μυτιληναίων Πετρούπολης, ταξίδεψε για τη «γειτονιά των αγγέλων» το Σάββατο στις 7 Οκτωβρίου.

Η ζωή του ολόκληρη ήταν κατακλυσμένη από πάθος. Πάθος αγνό, ανθρώπινο που αγγίζει το νου και την ψυχή. Πάθος για δημιουργία, γνώση, αλληλεγγύη. Αγαπούσε αυτό που έκανε και δινόταν ολοκληρωτικά σ' αυτό. Εκλέχτηκε πρόεδρος του Συλλόγου Μυτιληναίων Πετρούπολης πριν από 22 χρόνια και παρέμεινε μέχρι σήμερα. Πήρε μια συλλογικότητα στα σπάργανα και δημιούργησε ένα θεσμό. Γιατί ο Σύλλογος αποτελεί θεσμό της Πετρούπολης, που η αίγλη και η οντότητα του ξεπερνούν τα σύνορα της χώρας, καθώς ενημερώνει για τη δράση του τις λεσβιακές κοινότητες της Αμερικής και της Αυστραλίας. Ήταν και είναι το καμάρι της πόλης, με την μεγαλύτερη πνευματική ακτινοβολία.

Ο Σύλλογος ήταν έργο ζωής για τον Αχιλλέα και η έπαρση, από όπου εκδήλωνε την θερμή αγάπη, τη λατρεία του για το νησί του, μέσα από το πλήθος των ωραίων και διδακτικών εκδηλώσεων. Με τη συνεργασία των μελών του Συμβουλίου, ίδρυσε χορωδία, η οποία κάτω από την καθοδήγησή του και με μέλη απλού ανθρώπου, σκορπούσε ρίγη συγκίνησης σε όσους άκουγαν υψηλές εκτελέσεις έργων μεγάλων Ελλήνων συνθετών και ποιητών. Ήταν πολύ εκλεκτικός στις επιλογές του. Η «Νοστιά» εκτελούσε έργα του Μ. Θεοδωράκη, Μ. Χατζηδάκη, Σ. Ξαρχάκου σε ποίηση Ο. Ελύτη, Τ. Λειβαδίτη, Ν. Γκάτσου, Γ. Ρίτσου και άλλων μεγάλων της ελληνικής ποίησης. Το χορευτικό τμήμα του Συλλόγου έδωσε αξιόπραστες παραστάσεις στο θέατρο Πέτρας. Η Θεατρική Ομάδα της οποίας ήταν μέλος, με απaráμιλλες δικές του ερμηνείες που άγγιζαν την ψυχή των θεατών, αντιλούσε τα έργα της από τη λεσβιακή ηθογραφία και από τα πάθη του λαού μας στις δύσκολες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα.

Όλα τα λαμπρά τέκνα της Λέσβου, που διέπρεψαν στα γράμματα και τις τέχνες, οι πνευματικοί ογκόλιθοι του τόπου του (Σαπφώ, Ελύτης, Μυριβήτης, Βενέζης, Κόντογλου, Εφταλιώτης, Ιακωβίδης), μνηθήκαν και μπήκαν στο βάθος που τους άξιζε στη συνείδηση των μελών του Συλλόγου και των κατοίκων της Πετρούπολης, καθώς εξέχουσες σύγχρονες προσωπικότητες του νησιού προσέγγισαν το έργο και την προσφορά τους στην κοινωνία.

Τα ημερολόγια του Συλλόγου, άλλο ένα πεδίο πάθους για τον Αχιλλέα, αποτελούν συλλεκτικά αριστουργήματα, που καθραρισμένα, κοσμούν τοίχους σπιτιών, σχολείων και πνευματικών ιδρυμάτων.

Κορυφαία προτεραιότητα του Συλλόγου ήταν και είναι η κοινωνική του δράση στις δύσκολες εποχές που ζούμε, με μπροστάρη αυτών των δράσεων τον Αχιλλέα. Άνθρωπος βαθιά πολιτικοποιημένος νοιαζόταν για το κάθε τι που αφορούσε στην πρόοδο και την εξέλιξη των δυο πατρίδων του: της Λέσβου και της Πετρούπολης.

Ο Αχιλλέας μπήκε στο στίβο της ζωής από μικρός, δίπλα στον αγρότη πατέρα του. Στο χωράφι τους στα Τριάντα -αγροτική περιοχή της γενέτειράς του, τα Δάφια-μπολιάστηκε με τη γη και το μόχθο της. Ζυμωμένος με τη γη ήταν άριστος γνώστης

της σκληρής αγροτικής ζωής. Είχε απεριόριστε γνώσεις για τα δένδρα και τα φυτά, που τους συμπεριφερόταν σαν όντα με ψυχή, που έχουν ανάγκη από αγάπη και περιποίηση.

Μικρός ακόμα, ορφάνεψε από μάνα και τελειώνοντας το γυμνάσιο Καλλιθνής, ήρθε στο καμίνι της πρωτεύουσας, όπου πάληψε για την επιβίωση, αλλιάζοντας εργασίες χωρίς να βαρυνκομά για τον κάματο και τις αντιξοότητες της δουλειάς. Με γνώση και φρόνηση, βάδισε σωστά στο δρόμο της ζωής και δημιούργησε μια ωραία οικογένεια με τη σύντροφο της ζωής του Βικτώρια Βατούση, Λέσβια και η ίδια και τα υπέροχα παιδιά τους τη Γεωργία, απόφοιτη Μουσικής Τεχνολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και τον Αλέξανδρο, Διδάκτορα αστροφυσικής. Δυο εξάριτα παιδιά, που βαδίζουν στα χνάρια των γονιών τους, με ήθος αρχές και αξίες.

Μια άλλη πτυχή του πολυτάλαντου αυτού νησιώτη, ήταν η ευρυμάθειά του, κυρίως σε ζητήματα της ιστορίας. Εκπλησοόταν κανείς από την βαθιά γνώση του για την ελληνική ιστορία σε όλες τις περιόδους της.

Η αρρώστια δεν τον λύγισε. Ο Αχιλλέας ήταν «όσο κορμί, τόσο ψυχή». Δεν υπέστειλε ποτέ τη σημαία της προσφοράς στην οικογένειά του, στο Σύλλογο, στην κοινωνία. Ήταν παρών με δύναμη νου και ψυχής στο δύσκολο δρόμο που όδευε, μέχρι το τέλος. Όλοι οι φίλοι του τον θαυμάζαμε. Χωρίς αυτός να το καταλαβαίνει, μας έδινε κάθε μέρα μαθήματα αισιοδοξίας και καρτερικότητας.

Άνθρωπος απέραντα συναισθηματικός, εκφραζόταν μέσα από το χορό και το τραγούδι, όπως από τα παλιά χρόνια κάνουν οι Λέσβιοι. Το «απτάλιο του Αχιλλέα» ήταν το έναυσμα για να αρχίσει το γλέντι στις χαρούμενες εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Με το κεφάλι γερό, τις απότομες αλλιά αρμονικές κινήσεις των χεριών και το δυνατό χτύπημα του ποδιού στο πάτωμα, έβγαζε τη ψυχή του προς τα έξω και το ντέρτι του μερακλή. Γιατί ο Αχιλλέας ήταν πάνω απ' όλα ένας μερακλής άνθρωπος. Ένας άνθρωπος μπολιασμένος με τη ζωή ήταν η ίδια η ζωή!

Για όλους εμάς που πορευτήκαμε μαζί του, που νοιώσαμε τις ίδιες συγκινήσεις, που τραγουδήσαμε και χορέψαμε παρέα, θα μείνει στην καρδιά μας σαν ο καλός φίλος, ο ξεχωριστός άνθρωπος.

Καλό ταξίδι φίλε

«Πένθησε με μέτρο τους φίλους σου. Γιατί δεν έχουν πεθάνει, αλλά τον ίδιο δρόμο που όλοι αναγκαστικά θα περάσουμε, αυτοί τον πήραν πρώτοι».

Πηλοτάρχος (46-127 μ.χ.)

Επιστολή από το Κέντρο Υγείας Άντισσας

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΤΙΣΣΑΣ

Ο Σύλλογος «Η Αναγέννηση» έλαβε και δημοσιεύει την από τις 27ης -07 2017 επιστολή από τη νέα Διοικούσα Επιτροπή του Κέντρου Υγείας Άντισσας. Μαζί με τις ευχές μας στα νέα μέλη της Επιτροπής για καλή δύναμη στα καθήκοντά τους, θα θέλαμε να εκφράσουμε την υποστήριξή μας στο δύσκολο έργο τους με κάθε τρόπο. Η υγεία είναι ύψιστο αγαθό, το οποίο δικαιούνται να απολαμβάνουν όλοι οι άνθρωποι ανεξάρτητα από τον τόπο που διαβιών. Δεδομένων των ιδιαίτερων γεωγραφικών ιδιομορφιών του νοτιοδυτικού τμήματος του νησιού μας και τη γενικότερη δυσχερή οικονομική κατάσταση, αυτό πολλές φορές καθίσταται δύσκολο. Ελπίζουμε η φωνή σας για βοήθεια και συμπαράσταση να φτάσει σε ευήκοα ώτα αρμοδίων, τοπικών αρχόντων και λειτουργών, αλλά και των συνανθρώπων μας, ώστε να συνδράμουν παντοιοτρόπως το έργο σας.

Εκ μέρους του Δ.Σ., Άντζελα Κοντού

Αγαπητοί συντονίτες

Μόλις αναλάβαμε καθήκοντα και υποχρεώσεις της Διοικούσας Επιτροπής του Κ.Υ. Άντισσας και θεωρούμε απαραίτητο μετά από απόφαση της 1ης Συνεδρίασης της Διοικούσας να απευθυνθούμε σε εσάς.

Η Δυτική Λέσβος είναι το ιδιαίτερο γεωγραφικό κομμάτι της Λέσβου που λόγω της γεωγραφικής του θέσης κατάφερε να διατηρήσει το φυσικό και ιστορικό της χαρακτήρα. Το βασικό χαρακτηριστικό της Δυτικής Λέσβου είναι η μεγάλη απόσταση από την πρωτεύουσα του νησιού την Μυτιλήνη και αυτό δυσκολεύει τις συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων της. Η μέση απόσταση από την Μυτιλήνη είναι 80 χιλ. και το άκρον του νησιού το Σίγρι απέχει 92 χιλ. από την πρωτεύουσα του νησιού τη Μυτιλήνη.

Ανυψώνεται κανείς τη σημασία του Κ.Υ. Άντισσας για τους κατοίκους αυτής της

περιοχής. Το Κ.Υ. Άντισσας είναι ίσως ένα από τους λίγους οργανισμούς που εξασφαλίζουν ασφάλεια στους κατοίκους των απομακρυσμένων χωριών της Δυτικής Λέσβου και το πολυτιμότερο αγαθό στον άνθρωπο, την υγεία του.

Το Κ.Υ. Άντισσας όπως και όλες οι υγειονομικές μονάδες της περιοχής διοικούνται και ανήκουν στην Διοίκηση της 2ης Υγειονομικής Περιφέρειας Πειραιώς και Αιγαίου.

Το επίπεδο λειτουργίας του Κ.Υ. Άντισσας σε πολλά σημεία είναι ικανοποιητικό. Δεν παύει όμως να υπάρχουν πολλές ελλείψεις κυρίως σε επίπεδο ιατρικού προσωπικού (έλλειψη ειδικευμένων γιατρών γενικής ιατρικής ή παθολογίας, παιδίατρο, οδοντίατρο κ.λπ.), νοσηλευτικού - παραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού (νοσηλεύτες, μαία, επισκέπτες υγείας, φύλακες κ.τ.λ.).

Η προσφορά των εργαζομένων επιστημονικού, διοικητικού και λοιπού προσωπικού είναι σημαντική. Επίσης σημαντική είναι και η προσφορά των ανθρώπων της τοπικής κοινωνίας των χωριών της Δυτικής Λέσβου.

Καλούμε τους συντονίτες μας που ζουν και κατάγονται από τα χωριά της Δυτικής Λέσβου να προσφέρουν την στήριξη τους στο Κ.Υ. Άντισσας ηθικά και ουσιαστικά, προκειμένου να πετύχουμε την βελτίωση της καθημερινότητας του Κ.Υ. Άντισσας, την βελτίωση των συνθηκών ζωής των εργαζομένων και των παρεχόμενων υπηρεσιών στην τοπική κοινωνία και στους ασθενείς. Η συμμετοχή σας και η βοήθεια σας θα είναι σημαντική.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Κ.Υ. ΑΝΤΙΣΣΑΣ

1. Γιώργος Ιορδάνου, Πρόεδρος Διοικούσας Επιτροπής, 2. Στρατής Παυλής, Συντονιστής επιστημονικής λειτουργίας Κ.Υ. 3. Μιχάλης Ρούσσης, Εκπρόσωπος Δήμου Λέσβου

Μετά τιμής Ο Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Κ.Υ.
ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

Η χρυσή εποχή του κινηματογράφου στην Ελλάδα υπήρξε η δεκαετία του -60, όπου γυρίστηκαν οι δημοφιλείς ταινίες, που ακόμη παίζονται στην TV. Ο κόσμος σε μια προσπάθεια να ξεχάσει τα δεινά του πρόσφατου πολέμου και την οικονομική δυσχέρεια, έτρεχε να δει στο πανί τους αγαπημένους του ηθοποιούς. Οι κινηματογράφοι ήταν πολλοί, ακόμα και στην ύπαιθρο. Στο Μεσότοπο εκείνος που έφερε το σινεμά στη ζωή μας ήταν ο μπαρμπα Χαράλαμπος Βαλελής, με τον οποίο κάναμε μια όμορφη κουβέντα μιλώντας για την εποχή εκείνη και το σινεμά.

-Πώς απέκτησες το μεράκι του σινεμά; Σου άρεσε να πηγαίνεις να βλέπεις ταινίες;
- Πήγαινα σινεμά, αλλά περισσότερο πήγαινα στο θέατρο. Στα τέλη του -50 δούλευα στην οικοδομή και στη λεωφόρο Συγγρού σβαντίσαμε ένα θερινό κινηματογράφο. Έπιασα φιλία με το μηχανικό προβολής και πήγαινα τακτικά απάνω στο θάλαμο προβολής κι από κει μου κόλλησε. Στην αρχή έβλεπα μόνο το μηχανικό πώς δούλευε, ήθελα όμως να μάθω κι έτσι ξεκίνησα σιγά σιγά. Βέβαια οι μηχανές ήταν διαφορετικές, ήταν με κάρβουνο.

-Πώς έκανες το ξεκίνημα στο Μεσότοπο;

-Το -61 πήρα τη μηχανή κινηματογράφου. Την αίθουσα στο Μεσότοπο στις αρχές την είχα καφενείο, μέχρι και γάμους έκανα εκεί... Άρχισα να παίζω και ταινίες και δούλευαν παράλληλα, καφενείο και σινεμά. Μετά όμως σταμάτησα το καφενείο και το έκανα μόνο σινεμά.

Μετά το -65 άρχισα να γυρίζω και στα χωριά. Στα μεγάλα χωριά, Καλλιθνή, Αγιάσο, Μανταμάδο, Πλωμάρι, Γέρα, Παναγιούδα, είχε ήδη σινεμά. Εγώ πήγαινα στα άλλα χωριά, τα δυτικά. Πήγαινα στην Ερεσό και ταυτόχρονα είχα το χωριό μας, την Άντισσα, το Σίγρι. Τετάρτη και Δευτέρα έπαιζα στην Άντισσα. Στην Ερεσό έπαιζα Κυριακή απόγευμα και βράδυ. Τις υπόλοιπες μέρες στο Μεσότοπο. Το χειμώνα βέβαια αυτά, γιατί το καλοκαίρι έπαιζα κάθε μέρα. Είχα και ένα από τα ελάχιστα αυτοκίνητα του χωριού κι έκανα διάφορες εξυπηρετήσεις σε όλο τον κόσμο που είχε ανάγκη. Οι δρόμοι χάλια... Χειμώνα καιρό με χιόνια και βροχές, είχα πάντα κασμά και φτυάρι μαζί, αν έβρισκα κανένα σωρό πέτρες στο χωματόδρομο από νεροποντή και δεν μπορούσα να περάσω. Πάντως στα 14 χρόνια που γυρνούσα δεν ξεκίνησα για κάπου και να μην μπορέσω να πάω, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

-Ερχόταν ο κόσμος, το αγαπούσε το σινεμά;

-Ερχόταν, πολλές φορές γέμιζα. Υπήρχαν κάποιοι που έρχονταν και ήταν μόνιμοι. Πολλές φορές στη Σκάλη Ερεσού έκοβα και 500 εισιτήρια. Υπήρχαν βέβαια και βράδια που έπαιζα με 30 εισιτήρια. Το καλοκαίρι δούλευα περισσότερο.

-Τι ταινίες έφερνες; Τι προτιμούσε ο κόσμος, δραματικές ταινίες ή κωμωδίες;

-Ως επί το πλείστον έφερνα ελληνικές ταινίες, αλλά έπαιζα και ξένα. Ο κόσμος ήθελε

απ' όλα. Επιτυχία είχαν οι δραματικές ταινίες, αλλά κι οι κωμωδίες. Πολλά εισιτήρια έκοψα με την «Αθήνα στο Ναυτικό», « Το ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο» και βέβαια με όλες τις ταινίες του Ξανθόπουλου. Έπαιζα Φίνος Φιλμς, Καραγιάννης-Καρατζόπουλος, Δαμασκηνός- Μιχαηλίδης, Τζέιμς Πάρις. Το 1968 έφυγα από την Ερεσό που είχε γεμίσει τηλεοράσεις κι ερχόταν στο σινεμά μόνο η νεολαία. Γύρισα στο Μεσότοπο, που δεν είχε ο κόσμος τηλεοράσεις και το σινεμά ήταν η διασκέδασή τους. Στο Μεσότοπο δούλευα μέχρι το 1975 που η δουλειά έκοψε, τα μάζεψα κι έφυγα.

Στο σημείο αυτό ο μπαρμπα-Χαράλαμπος εκφράζει και μια πικρία για την τύχη που είχαν τα μηχανήματά του.

-Όταν πούλησα την αίθουσα στο Δήμο, για να την επισκευάσουν έβγαλαν έξω τα μηχανήματα προβολής, όπου τα παράτησαν 2 χρόνια. Ρήμαξαν από τη βροχή και τα παιδιά που πήγαιναν και τα πείραζαν. Αυτό μου κόστισε πολύ γιατί με ιδρώτα τις αγόρασα αυτές τις κινηματογραφικές μηχανές. Τη δεκαετία του -60 έκαναν παραπάνω από 100.000 δρχ, τότε αυτά τα λεφτά ήταν μια περιουσία. Και σαν μουσειακό είδος ως υπήρχαν κάπου.

Απ' ό,τι φαίνεται, με το δίκιο του αγανάκτησε ο μπαρμπα-Χαράλαμπος, διότι πράγματι αφέθηκαν πολύ καιρό τα μηχανήματά του έξω παραπεταμένα, μα όταν μαθεύτηκε το γεγονός, τα έβαλαν ξανά μέσα στην αίθουσα, όπου εκτίθενται πλέον προστατευμένα για να θυμίζουν τις παλιές, καλές μέρες του σινεμά.

Για το τέλος ο μπαρμπα Χαράλαμπος μας αφηγήθηκε μια μικρή ιστορία:

«Ένα πρωί στην Ερεσό πριν ξημερώσει χτυπά η πόρτα μου.

- Ποιος είναι;

Κατεβαίνω κάτω, ανοίγω, ήταν ένας χωροφύλακας. Λέω:

-Τι συμβαίνει;

-Έλα στο τμήμα, λέει, και σε θέλει ο κ. Τζέιμς Πάρις.

Με ήθελε να πάω να παίξω μια δική του ταινία -αν θυμάμαι καλά, το «Διωγμό»- στη Βατούσα. Από εκεί καταγόταν. Πράγματι, πήγα κατά τις 10. Η αίθουσα γέμιζε. Μετά από μια ώρα ήρθε κι αυτός με ένα ελικόπτερο. Άρχισαν ο κόσμος ένας ένας και φεύγανε, άδειασε η αίθουσα. Όλοι άφησαν την ταινία και πήγαν να δουν το ελικόπτερο!»

Όλη η Ελλάδα μια αγκαλιά

ΓΡΑΦΕΙ Η ΓΙΑΝΝΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗ

Η παράσταση Ερωτόκριτος και Αρετούσα από τον Όμηλο Παραδοσιακών Αναζητήσεων και τον **Κώστα Γρ. Πιπίνη**, που παρακολούθησαμε στις 29 Σεπτεμβρίου, ήταν ό,τι καλύτερο έχουμε δει τα τελευταία χρόνια σε παρουσίαση παραδοσιακών χορών!

Ήταν μια παράσταση πρωτότυπη, εναλλακτική και ιδιαίτερη από άποψη σκηνοθεσίας. Η συνεχής και γρήγορη ροή σε συνδυασμό με το έξυπνο πλέξιμο της αφήγησης από τον **Ιωάννη Τσουκλαράκη** με σταράτο και μεστό λόγο κρατούσε σε διαρκή εγρήγορση το θεατή. Επιτυχημένη και η επιλογή των χορών από τον Κώστα Πιπίνη αλλά και οι ανάλογες στολές ήταν προσεγμένες και είχαν την επιμέλεια της **Αρετίς Παστελή**. Οι αξιοζήλευτοι μουσικοί ξεκινώντας από την ορχήστρα «**Επτάσημο**» (**Βαγγέλης Σαραντίδης, Βαγγέλης Παπαναστασίου, Ιάκωβος Ηλιάδης, Μανούσος Κληπάκης**), τους Ζουρνάδες Μακεδονίας (**Βαγγέλης Ψαθάς, Σταύρος Παζαρέντζης**), την ορχήστρα «**BRONZA BANDA**» (**Μιχάλης Κυπριανού, Θάνος Σαμπάνης, Φώτης Βελισσαρόπουλος, Ερμίρ Ζεκούρι**), την κρητική ζυγιά (**Ανδρέας Αρβανίτης, Χρήστος Δάβρης**) και την ποντιακή ζυγιά (**Γιώργος Κουλαξουζίδης, Κώστας Ευθυμιάδης**) μαζί με τη χορωδία του ΟΠΑ, έσμιξαν σκοπούς διαφορετικών περιοχών που εναλλάσσονταν επάνω στη σκηνή και καθοδηγούσαν τους χορευτές με ζωντάνια. Ο χώρος και η τοποθεσία ήταν ένα συμπληρωματικό στοιχείο που ήρθε να δέσει την ομορφιά και την επιτυχία αυτής της δημιουργίας. Και πίσω απ' όλα αυτά βρίσκεται ο δάσκαλος, ο Κώστας ο Πιπίνης, που είχε την καλλιτεχνική επιμέλεια και τον συντονισμό των πάντων με περίσσιο κέφι και όρεξη για δημιουργία!

Συγχαρητήρια αρμόζουν σε όλους γι' αυτό το αριστούργημα! Σε όσους συντελεστές

βοήθησαν στην οργάνωση πριν και κατά τη διάρκεια της παράστασης, εμπρός και πίσω από τα φώτα της σκηνής. Χρειάζεται μεγάλη υπομονή και συνεργασία πολλών μνηών για να βγει αυτό το άρτιο και πλούσιο αποτέλεσμα! Να είστε πάντα καλά, να συνεχίζετε με κέφι να μας ξαναχαρίσετε τέτοιες όμορφες βραδιές! Χίλια μπράβο σε όλους!

ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗ ΜΑΣ ΒΟΙΩΤΙΑ

Κυριακή 15 Οκτώβρη. Η ιδέα είχε ριχτεί από το καλοκαίρι. Τα μερομηνία έδωσαν πρόγνωση για καλοκαιρία. Η συντροφιά των γυναικών και των ανδρών παρούσα. Το ταξίδι στο τόπο του μύθου της δυναστείας των Λαβδακιδών ξεκινά. Προσπαθούμε να σας το μεταφέρουμε.

Προορισμός η Θήβα, πόλη της Βοιωτίας από τις αρχαιότερες της Ελλάδας που σήμερα αριθμεί γύρω στις είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) κατοίκους. Στολίδι της πόλης, στον ιστορικό λόφο της Καδμείας, το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών. Μια βουτιά στην ιστορία της ισχυρής αυτής πόλης της αρχαιότητας και της γύρω περιοχής. Πλήθος εκθεμάτων αντιπροσωπευτικών των χιλιετιών της ανθρωπίνης δραστηριότητας στη Βοιωτία. Μια διαδρομή που ξεκινά από την Πρωτοελλαδική περίοδο (2800 - 1900 π.Χ.) και φτάνει μέχρι την ίδρυση του Νέου Ελληνικού Κράτους 1830 μ.Χ. Σε χωριστές ενότητες ο επισκέπτης του Μουσείου συναντά τους μύθους που σχετίζονται με τη Βοιωτία με ιδιαίτερη αναφορά στις τραγωδίες του θηβαϊκού μυθολογικού κύκλου.

Κάθε καλοκαίρι σε όλα τα ανοιχτά θέατρα της χώρας ακούγονται κείμενα που γράφτηκαν 2500 χρόνια πριν. «Οιδίπους τύραννος», «Οιδίπους επί Κορώνων», «Επτά επί Θήβας», «Αντιγόνη», «Φοίνισσαι». Η κατάρα της γενιάς των Λαβδακιδών. Ο Οιδίπους που σκότωσε, χωρίς να τον γνωρίζει, τον πατέρα του βασιλιά Λαίο, παντρεύτηκε τη μητέρα του Ιοκάστη και γέννησε παιδιά που ήταν παιδιά και αδέρφια του, την Αντιγόνη, την Ισμήνη, τον Ετεοκλή και τον Πολυνείκη, δίδυμα που σκοτώθηκαν μεταξύ τους διεκδικώντας τον θρόνο. Όλα αυτά σύμφωνα με τον μύθο διαδραματίζονται στη Θήβα. Οι μεγάλοι τραγικοί ποιητές Σοφοκλής, Αισχύλος, Ευριπίδης τα

δραματοποιούν δημιουργώντας τις πασίγνωστες τραγωδίες.

Αλλά και ο περίφημος ήρωας της Ελληνικής Μυθολογίας Ηρακλής, σύμφωνα με την παράδοση, γεννήθηκε στη Θήβα καθώς και ο θεός Διόνυσος. Επίσης στους χριστιανικούς χρόνους έζησε, δίδαξε, έγραψε και πέθανε στη Θήβα το 84 μ.Χ. ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Επισκεφτήκαμε τον αφιερωμένο σε αυτόν ναό όπου βρίσκεται και η λάρνακα που χρησιμοποιήθηκε από τους Θηβαίους για την ταφή του, το 2ο μ.Χ. αιώνα.

Επόμενη στάση, μονή Μασαράκι. Ένα πανέμορφο γυναικείο μοναστήρι με υπέροχους κήπους. Ιδρύθηκε τον 16ο αιώνα, είναι αφιερωμένο στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο και ο ναός χρονολογείται ομοίως τον 16ο αιώνα.

Η γνωριμία μας με τη Βοιωτία και τους μύθους της ολοκληρώνεται στην πρωτεύουσα, τη Λειβαδιά και το υπέροχο φυσικό τοπίο "Κρύα" με τα τρεχούμενα νερά. Τις πηγές που τροφοδοτούν τον ποταμό Ερκύνα. Νερόμυλοι, μικροί καταρράκτες, πέτρινα γεφύρια και τεράστια αιωνόβια πλατάνια. Εδώ ξεποστάσαμε, γευματίσαμε και σεργιανίσουμε μέχρι την ώρα της επιστροφής με τις «μπαταρίες» γεμάτες κατά γενική ομολογία. Σειρά έχουν τώρα οι επόμενες δράσεις, θέατρο, περίπατοι κ.λπ. Μην ξεχνάτε να ενημερώνεστε και να δίνεται το παρόν στις μηνιαίες συναντήσεις μας, την πρώτη Πέμπτη κάθε μήνα στις 6.00 μ.μ.

Πριν ολοκληρώσω αυτό το κείμενο, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα σπουδαίο άνθρωπο που έφυγε από τη ζωή πρόσφατα. Τον Κωνσταντίνο Παπαπολίτη. Πολλά σφίγγει ο αυτί και το Τμήμα Γυναικών. Με τις χορηγίες του αλλά κυρίως με τα εμπνευσμένα λόγια και την παρουσία του σε όλες μας τις εκδηλώσεις, στο πλάι της αγαπημένης του συζύγου Ευδοκίας, δραστήριου μέλους του τμήματος και της χορωδίας, σκόρπούσε χαρά και δύναμη. Δε νομίζω να υπήρξε άνθρωπος που τον γνώρισε και δεν εκτίμησε την οξυδέρκεια, τη λάμψη, την καλοσύνη, τη δοτικότητα, τη μαχητικότητα και την αισιοδοξία αυτού του ανθρώπου. Του επιτυχημένου αυτοδημιούργητου επιχειρηματία από την Ρούμελη. Συμπαραστεκόμαστε στο πένθος των οικείων του. Τον αποχαιρετούμε με την τελευταία στροφή του παραδοσιακού τραγουδιού και δηλώνουμε τυχεροί που τον γνωρίσαμε και τον συναναστραφήκαμε.

Αντρειώθηκεν ο Κωνσταντίνος και έγινε παλληκάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι.

Καλό ταξίδι Κωνσταντίνε Παπαπολίτη.

Για το τμήμα Γυναικών
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

ΔΕΙΠΝΟ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΡΤΕΜΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Τον τίτλο δανείστηκα από τη σχετική πρόσκληση του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών για το «10ο δείπνο στο σκοτάδι», το οποίο πραγματοποιείται κάθε χρόνο και σε διαφορετική πόλη στην Ελλάδα.

Έχω την τιμή να γνωρίζω προσωπικά το Βαγγέλη Αυγουλά, ο οποίος είναι τυφλός, δικηγόρος και αναδήμαρχος στο Ίλιο και ο οποίος κάθε φορά ηγείται αυτής της εκδήλωσης. Συμμετείχα και εγώ μαζί με άλλα 300 άτομα στο συγκεκριμένο δείπνο που έγινε στο Χαϊδάρι στις 21-10-2017.

Θα προσπαθήσω να είμαι όσο μπορώ πιο συγκεκριμένος προκειμένου να σας μεταφέρω την «εικόνα» που έζησα. Στις 8.30 ξεκίνησε η είσοδος στην οθοσκοτεινή αίθουσα όπου θα δειπνούσαμε. Συντροφιά με άλλα τρία άτομα περάσαμε σε ένα σκοτεινό προθάλαμο προκειμένου να αποδεχτούμε το σκοτάδι. Με τον οδηγό μας μπροστά και κρατώντας ο ένας τον ώμο του άλλου προχωρήσαμε και φτάσαμε στο τραπέζι μας. Παντού το απόλυτο σκοτάδι σε σημείο που να νοιώθεις τα μάτια σου να πονάνε στη προσπάθεια να «δεις». Μόνο ψηλά και περιμετρικά της αίθουσας διακρίναμε κάτι αδύνατες φωτεινές κηλίδες από τις υπέρυθρες κάμερες που επόπτευαν το χώρο για λόγους ασφαλείας. Μας βοήθησαν να βρούμε τις καρέκλες και καθίσαμε στο τραπέζι.

Σε λίγο ήρθε κοντά μας μια εθελόντρια και μας μίλησε. «Είμαι η Θάληα, από τώρα και μέχρι να τελειώσει το δείπνο θα είμαι τα μάτια σας, σε ό,τι χρειαστείτε θα μου μιλήσετε και θα έρθω αμέσως γιατί θα είμαι συνεχώς δίπλα σας. Θα ξεχωρίζω από τους άλλους εθελοντές από τη φωσφορίζουσα πεταλούδα στο μπλουζάκι μου. Σε καμιά περίπτωση δε θα σηκωθείτε από το τραπέζι. Και τώρα οι οδηγίες για να δειπνήσετε. Αριστερά σας είναι το ψωμί και δεξιά τα μαχαιροπήρουνα, απέναντι από το ψωμί υπάρχει πιάτο με τυριά και δεξιότερα σαλάτα, απέναντι από το πιρούνι το ποτήρι του κρασιού και από το μαχαίρι του νερού». Μας έδωσε οδηγίες για ό,τι υπήρχε στο τραπέζι και με ποιο τρόπο θα τα προσεγγίζαμε.

Η αναγνώριση όλων των αντικειμένων γινόταν από πάνω προς τα κάτω και η μετακίνηση προς το μέρος μας με αντίστροφες κινήσεις. Η συνεχής προσπάθεια απαιτούσε μεγάλη προσοχή προκειμένου να αποφύγουμε «ατυχήματα». Δεν είχαμε καμιά αίσθηση του χώρου ούτε πως ήταν η αίθουσα ούτε σε ποιο σημείο καθόμασταν, όλα ήταν συγκεχυμένα και αόριστα. Το μόνο που ξεχωρίζαμε πολύ αμυδρά ήταν τα φωσφορίζοντα σημάκια στα μπλουζάκια των εθελοντών να κινούνται στο χώρο σαν πυρολαμπίδες. Μετά από αρκετή ώρα όλα άρχισαν να γίνονται πιο εύκολα και οι προσπάθειες να αποδίδουν. Μάθαμε πως να βάζουμε κρασί και νερό χωρίς να ξεχειλίζουμε τα ποτήρια. Η προσέλευση κράτησε περίπου 2 ώρες και μετά οι εθελοντές μας σέρβιραν ατομικά ορεκτικά και το κυρίως πιάτο. Με τη βοήθεια της αφής καταλαβαίναμε πια τι περιείχαν τα πιάτα μας και σε ποια θέση βρισκόταν κάθε είδος σε αντιστοιχία με τις ώρες του ρολογιού, πχ το τυροπιτάκι στο 3, το λουκάνικο στο 9 κ.λπ. Να σημειώσω ότι ξαφνιάστηκα ευχάριστα όταν συνειδητοποίησα κάποια στιγμή ότι χρησιμοποιήσα μαχαιροπήρουνα και μάλιστα με επιτυχία για να φάω τη μπριζόλα μου. Στο τραπέζι μας ήρθαν άλλα 4 άτομα και προσπαθήσαμε με τη φωνή να σκιαγραφήσουμε ο ένας τον άλλο, πράγμα πολύ δύσκολο.

Σε όλη τη διάρκεια του δείπνου, μας συνόδευε η μουσική ενός Γερμανού πιανίστα (τυφλός και αυτός), που όταν άναψαν τα φώτα διαπιστώσαμε ότι ήταν ένα 15χρονο αγόρι που είχε έρθει για εκείνο το βράδυ από το Μόναχο. Το δείπνο κράτησε 4 περίπου ώρες. Διασκορπισμένοι σε όλη την αίθουσα υπήρχαν 55 εθελοντές απ όλη την Ελλάδα που εργάστηκαν για αυτό το μοναδικό δείπνο και για τη δική μας ασφάλεια και εξυπηρέτηση. Όταν άναψαν τα φώτα ξεκίνησε ένα απίστευτο γλέντι με μουσική και χορό.

Προσωπικά έζησα μια μοναδική εμπειρία που με λόγια είναι δύσκολο να μεταφερθεί. Τους ευχαριστώ όλους. Αυτές τις λίγες ώρες βιώσαμε αυτό που βιώνουν κάποιοι συνάνθρωποί μας σε όλη τους τη ζωή. Εμείς που χαιρόμαστε το φως της ζωής, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε γι αυτούς είναι να τους προσφέρουμε τη βοήθειά μας με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας μας γιατί πραγματικά το αξίζουν.

Αδελφική ζήλια, ένα “δύσκολο” συναίσθημα

«Η ζήλια είναι ένα αίσθημα όμορφο και υγιές. Γεννιέται από την αγάπη. Αν τα παιδιά ήταν ανίκανα να αγαπήσουν δε θα ζήλευαν»

Winnicott, D. (Βρετανός Ψυχολόγος - Ψυχαναλυτής)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΗΛΙΑ;

Η ζήλια είναι ένα δυσάρεστο συναίσθημα που νιώθει το άτομο, όταν πιστεύει πως κάποιος άλλος είναι ανώτερος ή αγαπιέται περισσότερο από εκείνον. Είναι απολύτως φυσιολογικό συναίσθημα διότι αποτελεί μέρος της φυσιολογικής ανάπτυξης του παιδιού και συνδέεται με την εικόνα και την αποδοχή του εαυτού. Το παιδί δεν μπορεί να φανταστεί ότι πρέπει να μοιράζεται την αγάπη των γονιών, αλλά έχει μια πολύ καλή ευκαιρία να ξεπεράσει τον εαυτό του και μέσω του εντοπισμού της διαφοράς και της ομοιότητας να αυτοπροσδιοριστεί καλύτερα.

Η θετική πλευρά της ζήλιας επομένως είναι ότι παίζει σημαντικό ρόλο στην δόμηση της προσωπικότητας του παιδιού. Τα παιδιά μαθαίνουν να συνυπάρχουν με άλλους, να μοιράζονται αντικείμενα και συναισθήματα και να εξελίσσονται ελεύθερα. Μέσα από τη διαδικασία της ζήλιας το παιδί ωριμάζει, γίνεται πιο υπεύθυνο καθώς αναγκάζεται να ψάξει τρόπους να ξεπεράσει τη ζήλια του και βγαίνει από όλο αυτό πιο δυνατός και αυτόνομος.

Η δυσκολία της αντιμετώπισής της όμως έγκειται στο ότι είναι ένα συναίσθημα το οποίο μεγαλώνει, ριζώνει, δυναμώνει μέχρι που σβήνει κάθε ικανότητα λογικής σκέψης και συμπεριφοράς. Το παιδί που ζηλεύει δυσκολεύεται να δει τα πράγματα αντικειμενικά και ωθείται σε παράλογη και πολλή φορές επιθετική συμπεριφορά. Παρόλα αυτά η ζήλια δεν πρέπει να καταπιέζεται. Αν νιώθει το παιδί ζήλια απέναντι στο αδερφάκι του, πρέπει να την εκφράσει για να την ξεπεράσει, είναι ένας υποχρεωτικός σταθμός στην ανάπτυξη και ψυχολογική ωρίμανσή του.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΗΓΑΖΕΙ Η ΖΗΛΙΑ;

Το συναίσθημα της ζήλιας πηγάζει από τη βαθιά αγάπη του παιδιού προς τους γονείς του. Όταν αγαπάμε κάποιον φοβόμαστε μην τον χάσουμε και με την παρέμβαση ενός τρίτου σε αυτή την αγάπη είναι λογικό να γεννιέται το συναίσθημα της ζήλιας.

ΠΩΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ Η ΖΗΛΙΑ;

Η ζήλια μπορεί να εκφραστεί με πολλούς τρόπους από τα παιδιά. Ορισμένα εκφράζουν το φόβο πως τα αγαπούν λιγότερο με συμπεριφορές απόσυρσης, με προσκόλληση στη μητέρα ή με συμπεριφορές παλινδρόμησης (μην παραξενευτείτε εάν το παιδί σας υιοθετήσει «μωρουδιακές» συμπεριφορές, π.χ. μπουσουλάει, θέλει να πιει από το μπιμπερό, βύζαγμα δαχτύλου, αρνείται να πάει στην τουαλέτα κ.α. Το παιδί θεωρεί ότι έτσι θα το προσέξουν περισσότερο οι γονείς του, όπως κάνουν με το μωρό αδελφάκι του). Άλλα αντιδρούν με επιθετικότητα (προς το αδερφάκι ή και γενικότερα) ή διαταραχές της συμπεριφοράς.

Το συναίσθημα της ζήλιας παρατηρείται πιο έντονο στην ηλικία των 15 μηνών. Η ζήλια μπορεί να μεγαλώσει στην ηλικία μεταξύ 3 και 5 ετών, όπου αν και το παιδί έχει αποκτήσει αρκετή αυτονομία, θέλει όμως να νιώθει προστατευμένο. Από την ηλικία των 6 ετών και μετά η ζήλια αρχίζει και υποχωρεί επειδή τα παιδιά αρχίζουν να ανεξαρτητοποιούνται περισσότερο από τους γονείς και να συναναστρέφονται περισσότερο με άλλα άτομα όπως φίλους, δασκάλους, κτλ. Αυτό δε σημαίνει ότι από εδώ και πέρα το παιδί δε ζηλεύει, απλώς οι σχέσεις που δημιουργεί εκτός οικογένειας το βοηθάνε να αντιμετωπίζει τη ζήλια. Κάποιες φορές οι ανοιχτές πηλγές που αφήνει η ζήλια εξακολουθούν να πονάνε ακόμα και μετά την ενηλικίωση. Ορισμένα παιδιά περισσότερο ευαίσθητα χρειάζονται φροντίδα, προστασία και υπενθύμιση της αγάπης του γονέα, ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΖΗΛΙΑΣ:

Ακόμα κι αν υπάρχει η “αδυναμία” ενός ή και των δύο γονέων ως προς ένα συγκεκριμένο παιδί, είναι πολύ σημαντικό να δείχνουν και να εκφράζουν την αγάπη, τη φροντίδα και την αποδοχή τους εξίσου σε όλα τους τα παιδιά. Θα πρέπει να φροντίσουν να υπάρχει ισορροπία και να διαθέτουν ξεχωριστό χρόνο σε όλα τα παιδιά της οικογένειας.

Τα κυριότερα λάθη που μπορεί να κάνει ο γονέας προς ένα παιδί που εκφράζει ζήλια στο αδερφάκι του, είναι να είναι επικριτικός, να το υποτιμάει ή να το απορρίπτει, να το κάνει να νιώσει τύψεις (έτσι θα μάθει το παιδί να κρατάει μέσα του τη ζήλια και αυτό θα δημιουργήσει μεγαλύτερα προβλήματα στον εαυτό του και στη σχέση με το αδερφάκι του), αλλά και να το δείξει αδιαφορία στην όλη κατάσταση.

Μερικά βήματα για να εξομαλύνετε την δύσκολη αυτή κατάσταση είναι:

- Αποφύγετε τις συγκρίσεις (για συμπεριφορά, εξυπνάδα, ομορφιά, σχολική επίδοση, αθλητικές επιδόσεις κτλ). Δεχτείτε τη διαφορετικότητα των παιδιών σας.
- Συζητήστε και ενθαρρύνετε το παιδί σας να εκφράσει όλα όσα νιώθει και δείξτε κατανόηση και τρυφερότητα. Μπορείτε να το βοηθήσετε να βγάλει στην επιφάνεια την αγάπη του κι έτσι να μειωθεί η ζήλια και το «μίσος». Μπορείτε π.χ. να πείτε “Καταλαβαίνω πως είσαι θυμωμένος και ίσως ζηλεύεις τον αδερφό σου, αλλά με το να τον χτυπάς δε σε βοηθάει”, “Η μαμά και ο μπαμπάς σας αγαπάμε και τους δυο το ίδιο”, “Και ο αδερφός σου σε αγαπάει πολύ”.
- Όταν παρατηρείτε συμπεριφορές ζήλιας στο παιδί, επισημάνετε του τη λάθος συμπεριφορά και πώς μπορεί να τη διορθώσει, μην το κάνετε όμως να νιώθει “κακό” ή “άχρηστο” ή ότι δεν το αγαπάτε πλέον. Αν κατανοήσει το παιδί πως μια τέτοια στιγμή οι γονείς του δέχονται τα συναισθήματά του, αλλά όχι τις πράξεις του κι ακόμα τον αγαπάνε, είναι η καλύτερη απόδειξη για το ότι δεν υπάρχει λόγος να ανησυχεί.

Αντίθετα αν το παιδί θεωρήσει πως δεν τον αγαπάνε οι γονείς του, μεγαλώνει η ανησυχία και το «μίσος» του. Έτσι το παιδί θα μάθει να κρύβει τα συναισθήματα ζήλιας που βιώνει με αποτέλεσμα περισσότερα προβλήματα στην οικογένεια.

Φυσικά πρέπει να προστατέψετε το άλλο παιδί και να δείξετε στο παιδί που ζηλεύει ότι σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να κάνει πράξη τα συναισθήματά του.

- Δώστε του περισσότερες ευθύνες ώστε να νιώσει πιο ώριμο και πιο ανεξάρτητο. Μπορείτε να το συμπεριλάβετε στη φροντίδα του αδερφού του και να το επιβραβεύετε για τη βοήθειά του. Όλα αυτά φυσικά χωρίς να του αφαιρέσετε το δικαίωμα να ζει και να χαιρέται σαν ένα παιδί της ηλικίας του.
- Το γεγονός ότι πρέπει να εκφράζουμε εξίσου την αγάπη μας σε όλα τα παιδιά μας, δε σημαίνει ότι θα πρέπει να τους φερόμαστε και σαν να είναι ίδια μεταξύ τους. Το κάθε παιδί έχει την προσωπικότητά του, το χαρακτήρα του, τις δυνατότητες του. Είναι καλό να ξεκαθαρίσετε πως όλοι μέσα στην οικογένεια είναι μοναδικοί και σημαντικοί κι έτσι ο καθένας θέλει και χρειάζεται διαφορετικά πράγματα. Καλό θα είναι το κάθε παιδί να έχει τα δικά του παιχνίδια, το δικό του χώρο (δωμάτιο ή έστω μια γωνιά δικιά του...). Τα αδέρφια δεν είναι απαραίτητο να τα μοιράζονται όλα και να παίζουν συνεχώς μαζί!
- Δεν χρειάζεται να παρεμβαίνετε συνέχεια στους τσακωμούς, ειδικά αν δεν είναι ιδιαίτερα σοβαροί. Αποφύγετε τις παγίδες του «ποιος άρχισε» και του «ποιος φταίει». Δε γίνεται να φταίει πάντα ο μεγάλος ή πάντα ο μικρός... Μην παίρνετε θέση και στηρίζετε την ικανότητα των παιδιών να βρίσκουν μόνα τους τη λύση. Τα αδέρφια πρέπει να βρουν τη λύση μόνα τους, μέσα από την εμπειρία. Αν συ-

ΓΡΑΦΕΙ Η ΚΕΛΛΥ ΚΑΡΚΑΝΗ, ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

στηματικά χειραγωγείται συναισθηματικά από τ’ αδέρφια του κάποιο παιδί σας, βοηθήστε το να αντιδράσει και να αναπτύξει τις συναισθηματικές του άμυνες.

• Θέστε σαφείς κανόνες που θα εμποδίσουν την επιθετική συμπεριφορά μεταξύ τους. Δεχτείτε όλα τα συναισθήματα των παιδιών σας, αλλά συγχρόνως βάλτε όρια στην ανάρμοστη συμπεριφορά, θέτοντας λογικές και σταθερές συνέπειες.

Μην απογοητεύετε αν τα παιδιά δεν ανταποκρίνονται άμεσα και αν δε δείχνουν αγάπη το ένα στο άλλο. Η αγάπη μεγαλώνει σταδιακά. Οι γονείς θα πρέπει να δείξουν στα παιδιά πώς πρέπει να συμπεριφέρονται και να θέσουν ξεκάθαρα όρια για το τι είναι επιτρεπτό και τι όχι. Και το σημαντικότερο: Αφιερώστε χρόνο στα παιδιά σας. Μια φορά μεγαλώνουν και σας χρειάζονται...

Basileios Papoutsis
Ασφαλιστικός & Επενδυτικός Σύμβουλος

Vasileios.Papoutsis@nnadvisors.gr
Κ 694 59 21 632 Τ 210 62 34 270-3 F 210 62 34 274
Λ.Κηφισίας 269 & Μητροπολίτου Ιακώβου 145 61 Κηφισιά
NNHellas.gr

ΠΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΑΦΕΤΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΣΑΜΑΡΑΣ ΣΑΒΒΑΣ ΚΙΝ: 6947307834
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΙΩΑΝΝΗ ΣΟΥΚΑ 30 - ΠΟΛΥΓΩΝΟ - ΤΗΛ: 210 64 27 777

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ ΔΙΑΝΟΜΕΣ
με Υδραυλική πόρτα σε όλη την Ελλάδα

Βασίλας Νίκος

ΚΙΝ. 697 3719810

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
[αυτοκινήτων] ΤΕΧΝΙΚΟΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΚΔΟΣΗ Κ.Ε.Κ.

ΒΑΣΙΛΑΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ
Κ.Βάρναλη 67 & Πύργου Δυρού 35-Περιστερί
Τ. 210 57.37.535 - κ. 6932934926

Η Δέσποινα Σκενδέρη, η μαία του Μεσοτόπου

ΓΡΑΦΕΙ Η ΘΕΙΑ-ΜΑΡΙΤΣΑ ΡΕΠΑΝΗ

Η Δέσποινα Σκενδέρη ήταν για το χωριό μας, μια δυνατή προσωπικότητα, χρήσιμη, εξυπηρετική και καλή επιστήμων Μαία. Γεννήθηκε στο Μεσότοπο το 1912 κι οι γονείς Χρήστος Σκενδέρης (Πακίός) και Ευαγγελία είχαν τρία παιδιά. Τη Μαρία, τη Δέσποινα και τον Παναγιώτη. Λίγο πριν την κατοχή συμπεθεριάσαμε, ο αδερφός μου ο Γιώργης παντρεύτηκε τη Μαρία.

Τα χρόνια αυτά δεν σπούδασαν τα παιδιά του Μεσοτόπου και η κοινότητα του χωριού μας αποφάσισε να σπουδάσει ένα παιδί, να το κάνει γιατρό για το χωριό μας. Αυτό απέτυχε, δεν τελείωσε το παιδί τις σπουδές του, τα παράτησε. Αποφάσισε να σπουδάσει ένα κορίτσι, να γίνει Μαία για το χωριό μας. Βρήκαν κατάλληλη τη Δέσποινα. Συνεννοήθηκαν με τους γονείς της, θα βοηθούσε και ο πατέρας της που δούλευε ελαιοχρωματιστής στην Αθήνα. Την πήρε λοιπόν ο πατέρας της και όλο χαρά η Δέσποινα πήγε στην Αθήνα να σπουδάσει, Γυμνάσιο και Πανεπιστήμιο. Πανέξυπνη η Δέσποινα, τα κατάφερε μια χαρά, ανταποκρίθηκε στις σπουδές της, πήρε το πτυχίο της Μαιας και γύρισε στο Μεσότοπο με ενθουσιασμό, να ασκήσει το επάγγελμα που σπούδασε και υποσχέθηκε στο χωριό μας. Βρήκε όμως μεγάλες αντιδράσεις από τις πρακτικές μαμές, που θα χάνανε τις πελάτισσες και από τις γυναίκες που είχαν συνηθίσει να γεννάνε πρακτικά πάνω σε ένα κάθισμα -παλιό μοντέλο, παρά να γεννάνε με την επιστημονική μέθοδο. Άργησαν πολύ να συνηθίσουν.

Ήταν μια δύσκολη πορεία στη διαδρομή της καριέρας της. Η Δέσποινα όμως με την επιμονή της και την επιστημονική της κατάρτιση και δραστηριότητα, σιγά-σιγά έγινε απαραίτητη στις γυναίκες του χωριού, κατάλαβαν την αξία της. Τη δέχτηκαν, και με το πέρασμα του χρόνου τις είχαν μεγάλη εκτίμηση, αναγνώρισαν την αξία της και τους ήταν απαραίτητη. Εμείς οι δυο δεθήκαμε πολύ μεταξύ μας, ερχόταν πολύ ταχικά στο εργαστήρι μου και κάναμε παρέα, οι σκέψεις μας ήταν κοινές. Είχε μεγάλα όνειρα για τον εαυτό της, αλλήλα ήταν άτυχη. Στα φοιτητικά της χρόνια είχε ένα δεσμό, μα όταν ήρθε η ώρα πήρε ο καθένας το δρόμο του, χάθηκαν όλα και έγιναν παρελθόν. Κλείστηκε στο χωριό μας, χωρίς να βρίσκει κανένα κατάλληλο για σύντροφο της ζωής της.

Όπου ήρθε ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος και τα πράγματα έγιναν πολύ δύσκολα. Άρχισε σιγά-σιγά να εκδηλώνει τα

δημοκρατικά της αισθήματα και να γίνεται από μερικούς ανεπιθύμητη στο χωριό, κάτι που ήταν επικίνδυνο. Με μια ψεύτικη καταγγελία από μερικούς κακοήθεις μπορούσε να βρεθεί εξόριστη, αυτά γίνονταν καθημερινά. Γι' αυτό προτίμησε να φύγει από το χωριό, να προλάβει το κακό. Ήρθε στην Αθήνα και εργάστηκε σε μια μαιευτική κλινική. Στο τέλος του εμφυλίου, ήρθα και εγώ στην Αθήνα, όπου ήταν ο Φώτης και παντρευτήκαμε. Ξαναρχίσαμε πάλι να είμαστε με τη Δέσποινα μαζί, όποτε έβρισκε ευκαιρία ερχόταν στο σπίτι μου. Όταν γέννησα το γιο μου το Νίκο με είχε εξυπηρετήσει αφάνταστα. Γέννησα στην κλινική που εργαζόταν και ήταν για μένα μια ιδανική φίλη και συγγενής.

Ο πόλεμος τελείωσε ύστερα από δέκα χρόνια σχεδόν αφήνοντας πίσω του μαυρίλα κι ένα απέραντο κενό. Έπρεπε ο κόσμος να βαδίσει με μεγάλη ταχύτητα για να αρχίσει να συνέχεται λίγο η ανθρωπότητα.

Τα χρόνια όμως περνούσαν, χωρίς να βρίσκει η Δέσποινα το σύντροφο που ονειρευόταν στα νεανικά της χρόνια. Άρχισαν τα προξενιά, που δεν είναι εύκολα. Ο ένας της ξινιζε, ο άλλος της βρώμαγε. Όπου της κάνανε ένα προξενίο στη μακρινή Αυστραλία. Αντάλλαξαν φωτογραφίες, γινίκανε δεκτές και από τους δυο και έτσι αποφάσισε να κάνει αυτό το μακρινό ταξίδι να πάει να συναντήσει την μοίρα της και τα όνειρα της ζωής της, ένα μήνα ταξίδι με το καράβι, τα αεροπλάνα δεν ήταν ακόμα. Πήρε την μεγάλη απόφαση κι έφυγε γιατί δεν υπήρχαν πια άλλα περιθώρια. Ο άντρας της ήταν Έλληνας και ήλεγαν πως ήταν πολύ καλός άνθρωπος.

Παντρεύτηκαν, μα παιδιά δεν έκαναν, ήταν πια αργά. Η δουλειά της ήταν να ξεγεννάει τις γυναίκες, αυτή όμως δεν πήρε αυτή τη χαρά να γίνει μάνα. Όταν γέννησα τα δίδυμα, μου έγραψε να της δώσω το ένα να το υιοθετήσει. Όσο όμως και να την αγαπούσα, αυτό δεν το αποφάσισα. Η αδελφή της είχε τέσσερα παιδιά, 3 αγόρια και ένα κορίτσι, και ζήτησε ένα από τ' αγόρια. Της το έδωσε η αδελφή της και το υιοθέτησε, σε λίγα χρόνια θα ερχόταν στην Ελλάδα και θα ήταν πάλι μαζί. Το στερήθηκε όμως πολύ η αδελφή της. Μετρίασε λίγο τη λαχτάρα για παιδί η Δέσποινα με το θετό γιο της. Δεν μπορώ να θυμηθώ πόσα χρόνια ζήσανε με τον άντρα της, έφυγε νωρίς από τη ζωή ο άνδρας της, αλλήλα όμως είχε τα έγγραφα στη Δέ-

σποινα, που αναγκάστηκε να γυρίσει στην Ελλάδα, κοντά στους δικούς της. Αγόρασε ένα σπίτι κοντά στις αδελφές της και ζούσε εκεί μαζί με τον θετό γιο της που ήταν πια το μόνο στήριγμά της.

Ήρθε η ώρα να παντρευτεί ο γιος της κι έφυγε μακριά της, έμεινε μόνη της. Τα χρόνια περνούσαν κι ήρθαν τα προβλήματα, άρχισε να παθαίνει άνοια, την αρρώστια που μαστίζει σήμερα πάρα πολύ κόσμο και προπάντων ηλικιωμένους. Αναγκάστηκε να την πάρει μαζί του ο γιος της. Η κατάστασή της όμως χειροτέρευε μέρα με τη μέρα. Και έτσι σιγά-σιγά ήρθε το τέλος της Δέσποινας, χωρίς να προλάβει να χαρεί τα τέσσερα εγγόνια που της χάρισε ο γιος της.

Είναι μια αθηθινή ιστορία που την έζησα πολύ κοντά και ήθελα να την γράψω, μου αρέσει να γράφω τα παλιά. Όταν ήμουνα νέα, δεν μου περίσσευε χρόνος για τέτοια, τώρα που γέρασα και έχω το μυαλό μου ακόμα, σκέπτομαι να γράφω τα περασμένα.

Να καταναλώνω τις ώρες σε αθηθινές ιστορίες.

Η Δέσποινα Σκενδέρη με το γαμπρό της Γιώργη Ιωσηφέλλη.

Μνήμη Θεόδωρου και Χρήστου Βακλατζή

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΦΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΓΛΟΥ

Μας «άφησε χρόνους» ο μπάρμπα-Θοδωρής Βακλατζής. Μέλος της πολυμελούς οικογένειας του Γιώργη και της Παναγιώτας, το γένος Σκομβούλη, που έμεναν στο Πάνω χωριό, κοντά στον Άγιο Αρτέμιο. Αδέρφια του οι μακαρίτες: Σπύρος, Αντώνης, Δημητρός, Βασιλεία και Κλειώ, καθώς και ο μικρότερος Χρήστος, που «έφυγε» κι αυτός πρόσφατα -σε διάστημα μιας βδομάδας. Γεννήθηκε στο χωριό το 1929. Ξενιτεύτηκε στην Αθήνα το 1946-47. Οι δυσκολίες μεγάλες! Έμεινε στον Περισσό και δούλεψε βοηθός σε μανάβικο. Αργότερα έμαθε μογιατζής, που ήταν και το επάγγελμά του. Παντρεύτηκε τη Δέσποινα Σαββίδη. Παιδί τους η Γεωργία, που τους χάρισε δυο εγγονάκια! Τον μπάρμπα-Θοδωρή τον γνώρισα στον Σύλλογο τη δεκαετία πριν την αλλαγή του αιώνα. Ήταν από τους ακούραστους βοηθούς! Πάντα με την καλή διάθεση της προσφοράς! Να πάρει και να ταχυδρομήσει τις εφημερίδες. Να διακινήσει ημερολόγια, λαχνούς, να μαζέψει συνδρομές από την γειτονιά του, Αγία Μαρίνα Ηλιούπολης. Μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου κι ακούραστος εργάτης του Συλλόγου για 15-20 χρόνια! Μια φορά μου έδωσε μία φωτογραφία από τα ρακοκάζανα της οικογένειας κάτω από τα Πλακιά! Είχε πάει το 1995 και τα είχε ανοίξει ο ίδιος, συμβάλλοντας στην προσπάθεια διατήρησης της ιδιότητας αυτής οικογενειακής επιχείρησης, που ξεκίνησε ο πατέρας τους, Γιώργος Βακλατζής το 1926. Του την αφιερώνουμε στην μνήμη του... Ας είναι ελαφρύ το αγρινιώτικο χώμα, που τον σκέπασε...

Πριν μια βδομάδα είχε ταξιδέψει για το μεγάλο ταξίδι ο αδερφός του, ο μικρότερος της οικογένειας, ο Χρήστος. Ο κυρ Χρήστος γεννήθηκε στο χωριό το 1935. Ξενιτεύτηκε κι αυτός στην Αθήνα. Στο ξεκίνημα δούλεψε εργάτης σε υφαντουργείο στον Περισσό και μετέπειτα στις οικοδομές σοβατζής, που ήταν και το επάγγελμά του. Παντρεύτηκε τη Χριστίνα Αντ. Ψαρά και απέκτησαν δυο αγόρια, το Γιώργο και τον Αντώνη και οι δυο τους αξιωματικοί του Στρατού. Μένανε στο Γκάζι. Θυμάμαι την επίσκεψή μας στο σπίτι τους πριν 5-10 χρόνια, όταν διακινούσαμε τα Ημερολόγια. Μας καλοδέχτηκαν, κουβεντάσαμε για το Σύλλογο και το χωριό, το αγαπημένο του Ταβάρη και συνεχίσαμε την πορεία μας. Ας είναι ελαφρύ το μεσοτοπίτικο χώμα, που τον σκέπασε... Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους τους...

ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Το «Καφενείο» του Συλλόγου ευχαριστεί τους:

- Κώστα Καρδαρά για τα φρεσκοτάτα ψάρια από το Ταβάρι
- Μιχάλη Χριστοδούλου για τα λαχανικά και το κρασί
- Ιωάννη Βογιατζή για τα είδη καθαριότητας
- Στρατή Καξηρή του Νικολάου για τον τενεκέ με τις ελιές
- Γρηγόρη Βουδούρη (Καθιότ'ς) για τα κουνέλια
- Δημήτρη Νοικοκύρη για τα πέντε κιλά γλυκόπιστο κρασί και τα δύο πακέτα με μουγκριά
- Ευθύμιο Βουρνάζο του Χρήστου για τις ελιές παραγωγής του
- Ηλία Βουδούρη για τα δύο μπουκάλια ελιές
- Φίλιππα Ρέμμα για το χαραβί με τους πεντανόστιμους γίγαντες
- Χαράλαμπος Σαραντίδη για το μπωλί με τα παστά
- Το Δευτεριάτικο τραπέζι στις 25/09/17 πρόσφερε ο Γρηγόρης Πιπίνης γιορτάζοντας το γάμο του γιου του Κώστα. Ευχόμαστε στο ζευγάρι βίον ανθόσπαρτο!
- Παναγιώτη Αραπέκο για τα δύο κιλά λουκάνικα
- Μιχάλη Χριστοδούλου για τα πέντε κιλά κρασί παραγωγής του
- Πλάτων Σαραντίδη για τα δέκα κιλά σαρδέλες
- Βασίλη Βεμβέτσο για τα 5 κιλά λουκάνικα
- Γαβριήλ Ιωάν. Μιχαηλίδη για τα νόστιμα δικά του μαυρομάτικα φασολάκια από το Χρούσο
- Άντζελα Κοντού για το Μπαγκς Μπάνου κέικ που μας κέρασε για τη γιορτή του συζύγου της, Αρτέμη Βουδούρη. Του ευχόμαστε Χρόνια Πολλά!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

• Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ολόθερμα το σύλλογο και τα μέλη του ΔΣ για την εγκάρδια και γεμάτη ευχές παραχώρηση 2 φιαλών αίματος που χρειάστηκε η μητέρα μας το καλοκαίρι! Ευχόμαστε υγεία και ευημερία σε όλο τον κόσμο! Ευχαριστούμε.

Δημητρία και Ειρήνη Γουγή

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Η Ασπασία Ευστρ. Βακάλη και ο Αναστάσιος Τσακίρης τέλεσαν το θρησκευτικό τους γάμο και βάπτισαν το γιο τους Παναγιώτη-Χαράλαμπος στην Αρίσθη Λέσβου.
- Ο Κώστας Γρηγ. Πιπίνης και η Αναστασία Γαλανάκη παντρεύτηκαν στην Αθήνα

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Εφη Χριστοδούλου και ο Βασίλης Κοτρωνάκης βάπτισαν την κόρη τους στην Αθήνα και την ονόμασαν Αγγελική.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα η Βασιλική Καρουζάκη, το γένος Ρέμμα.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Μανώλης Θεοδωρέλης, σύζυγος Χριστίνας Παναγ. Βαλειλή.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Χρήστος Βακλατζής.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Θεόδωρος Βακλατζής.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Δημήτρης Λευκός, σύζυγος Μαρίας Γεωργ. Βασίλη
- Πέθανε στο Μεσότοπο ο Κώστας Ιωάν. Δουδωνής

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο Μεσοτόπου ευχαριστούν:

- τη Μαρία Σαχτούρη για την προσφορά κολλατσιού στα παιδιά, στη μνήμη του αδικοχαμένου παιδιού της
- το Γρηγόρη Βραχνό, για την προσφορά κολλατσιού στη μνήμη της μητέρας του
- Σταυρίτσα Βηλωτιδέλλη για την προσφορά φρούτων στα παιδιά του σχολείου στη μνήμη της μητέρας της
- Το Φώτη Αποσπόρη για την προσφορά γλυκού στα παιδιά, στη μνήμη της μητέρας του Ασπασίας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Σαραντίδου Αλεξάνδρα Πλάτων συνδρομή εξωτερικού 100€
- Παπαγιαννοπούλου - Πλαβού Μαρία στη μνήμη της αγαπημένης της Θείας Ελένης Κελέση και της αξέχαστης γιαγιάς της Μαρίας Κελέση 50€
- Παπαπολίτη Ευδοκία Κων/νου στη μνήμη του συζύγου της, Κωνσταντίνου Παπαπολίτη 150€
- Τμήμα Γυναικών Συλλόγου στη μνήμη του Κωνσταντίνου Παπαπολίτη 50€
- Σαραντίδης Μιχάλης Κων/νου στη μνήμη των γονέων του Κωνσταντίνου και Μυρσίνης Σαραντίδη 20€
- Οικογένεια Στράτου και Ευτυχίας Σπανού και Άννας Σπανού στη μνήμη Θεοδώρου Βακλατζή 100€
- Αργυροπούλου Τασούλα του Παναγιώτη (συνδρομή εξωτερικού) 100€
- Σαραντίδη Βαρβάρα του Πλάτωνος, στη μνήμη Ελένης Παπαβασίλειου του Δημητρίου για τα εννιάμισια 50€
- Καρδαράς Μιχάλης του Γεωργίου, υπέρ Συλλόγου, για το νεκροταφείο χωριού, στη μνήμη της αδελφής του Βακάλη Δέσποινας του Γεωργίου 50€
- Οικογένεια Θεόδωρου Βακλατζή, στη μνήμη Θεοδώρου και Χρήστου Βακλατζή 100€
- Η Αγγέλα Αγγιτάκη προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Αγγιτάκη Αναστασίου, το στεφάνι που κατατέθηκε την 28η Οκτωβρίου, στον Δήμο Ηλιούπολης από τον Νίκο Ρεπάνη εκ μέρους του Συλλόγου

	ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	
Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ		
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ		
Τηλ. Αθηνών: 210 9314179		
Τηλ. Μεσοτόπου: 22530 96288 - 96451		
Κιν. 6932 526084 - 6972 094737		

Μνήμη Κωνσταντίνου Παπαπολίτη

Ο Κωνσταντίνος Παπαπολίτης ήταν ένας άνθρωπος της προσφοράς. Επιτυχημένος επαγγελματίας, που ποτέ δεν ξέχασε τις ρίζες του. Παντρεύτηκε Μεσοτοπιτίσσα κι αγάπησε ιδιαίτερα το χωριό και τους ανθρώπους του. Μέλος του Συλλόγου μας, έδινε το παρόν σε εκδηλώσεις και επισκεπτόταν τα καλοκαίρια το Μεσότοπο και το αγαπημένο του Ταβάρι. Σε όλα τα μεγάλα έργα, που έγιναν στο χωριό τα τελευταίες δεκαετίες ήταν δωρητής και μεγάλος ευεργέτης. Στο Αγροτικό Ιατρείο, στην Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων κι αλλού. Στήριζε ποικιλοτρόπως οικονομικά το Σύλλογο και την πολιτιστική του δράση. Τον αποχαιρετούμε με ευγνωμοσύνη... Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην αγαπημένη του γυναίκα, στα παιδιά και στους οικείους του...

Παραθέτουμε κείμενο γραμμένο από την οικογένειά του, κατόπιν επιθυμίας τους.

Έφυγε από τη ζωή στα 77 του χρόνια ο Κωνσταντίνος Παπαπολίτης, μετά από δεκαετή μάχη με το Αλτσχάιμερ. Ο Κωνσταντίνος Παπαπολίτης υπήρξε πρότυπο αυτοδημιούργητου επιχειρηματία. Στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής του υπηρέτησε το εμπόριο ειδών υγιεινής και πλακιδίων, δημιουργώντας μία από τις μεγαλύτερες εταιρίες του κλάδου στην Ελλάδα. Άνθρωπος με όραμα και πάθος, αγαπητός από όλους, εργαζόμενους, πελάτες, προμηθευτές, συνεργάτες, ακόμη και ανταγωνιστές. Φιλόδοξος, παθιασμένος, αυθόρμητος, περήφανος, ευγενής, έντιμος, γενναίος, ρομαντικός, αθεράπευτα αισιόδοξος αλλά και πραγματιστής, ήταν αδύνατον να περάσει απαρατήρητος: όποιος τον γνώρισε μόνον όμορφα έχει να διηγηθεί γι' αυτόν.

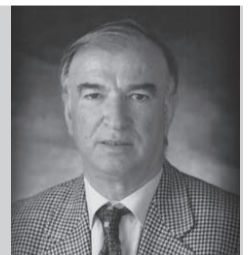
Γεννήθηκε στην Ιτέα Φωκίδος στις 27 Φεβρουαρίου του 1940, το μικρότερο παιδί μιας επαμελούς οικογένειας ψαράδων. Ήρθε στην Αθήνα για να σπουδάσει έχοντας στην τσέπη του το υστέρημα που μάζεψαν γι αυτόν τ' αδελφια του – κάτι που ποτέ του δεν ξέχασε. Όπως δεν ξέχασε και τον τόπο καταγωγής του: επισκεπτόταν τη Φωκίδα όσο ήταν όρθιος και βοηθούσε την τοπική κοινωνία αθόρυβα και αδιάλειπτα. Σπούδασε οικονομικά στην ΑΣΟΕΕ ενώ παράλληλα δούληε για να ζήσει. Σερβιτόρος, στην οικοδομή, σε ιδιαίτερα, μέρα και νύχτα. Διδάσκοντας μαθηματικά, φυσική, χημεία γνώρισε μια διαφορετική μαθήτριά, τη γυναίκα της ζωής του, την Ευδοκία το γένος Ζουμπουνέλλη, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, το Νάσο και την Ειρήνη. Πρόλαβε να χαρεί και τα τρία του εγγόνια, τη Δάφνη, τον Κωνσταντίνο και το Γιώργο, πριν τον νικήσει η αρρώστια.

Πριν από 50 χρόνια, τον Οκτώβριο του 1967, ίδρυσε μαζί με δύο φίλους του την ΕΜΠΟΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Ο.Ε., πρόγονο της Κ. Παπαπολίτης ΑΕΒΕ. Ενδιαφερόταν ιδιαίτερα για τις συλλογικές δράσεις και για πολλά χρόνια υπήρξε Γραμματέας στο Σύλλογο εμπόρων ειδών υγιεινής. Πίστευε στην «ισχύ εν τη ενώσει» και πρωταγωνίστηκε για πολλά χρόνια σε εμπορικούς συνεταιρισμούς του κλάδου. Το 1977 έκανε το επόμενο βήμα και μετέφερε την εταιρία σε νέο μεγαλύτερο χώρο, στο Παγκράτι, όπου και η έδρα της για περίπου είκοσι χρόνια. Εταιρία υπερήφανη για το ότι εμπορεύεται τα καλύτερα προϊόντα με συνέπεια και ήθος, με μεγαλύτερη της περιουσία το καλό της όνομα και με πελάτες όχι απλώς ευχαριστημένους, αλλά ενθου-

σιασμένους.

Το 1996 είδε ένα μεγάλο όνειρό του να πραγματοποιείται, την είσοδο των παιδιών του στην εταιρία. Η εταιρία αναδιοργανώθηκε σε σύγχρονα πρότυπα και αναπτύχθηκε κι άλλη, ενώ στις βάσεις του παρελθόντος προστέθηκαν η καινοτομία και η ομαδικότητα. Το 1997 ολοκληρώθηκε ένα ακόμη όραμά του, το πρότυπο υπερ-κατάστημα στη Βούλα, το οποίο άλλαξε την εικόνα των καταστημάτων του κλάδου στην Ελλάδα και όχι μόνο. Το 1998 η εταιρία πρωτοπόρησε για άλλη μια φορά, δημιουργώντας τον πρώτο ελληνικό διαδικτυακό τόπο του κλάδου, ο οποίος παραμένει μέχρι σήμερα το σημείο αναφοράς των ειδών υγιεινής και πλακιδίων στη χώρα μας. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια δημιουργήθηκαν τέσσερα πρότυπα υπερ-καταστήματα, στη Βούλα, στην Κηφισιά, στην Αγία Παρασκευή και στο Μαρκόπουλο, όπου και το Κέντρο Διανομής της εταιρίας. Ο Κωνσταντίνος Παπαπολίτης επαναλάμβανε ακούραστα ότι «η δουλειά μας δεν είναι να πουλάμε λεκάνες, είναι πολλά παραπάνω απ' αυτό». Αυτή είναι η μεγαλύτερη του κληρονομιά για όλους εμάς εδώ στην Παπαπολιτίτι. Έφυγε αφήνοντας πίσω του το πρότυπο του σωστού επιχειρηματία, του εξαιρετικού οικογενειάρχη, του «καλού καγαθού» άνδρος.

Θα τον θυμόμαστε με άπειρη αγάπη όσο ζούμε – κι έτσι θα ζει για πάντα στις καρδιές μας.

Η Μαгдаλένα Παπουτή επιμελείται τη σελίδα. Όσοι επιθυμείτε, μπορείτε να στείλετε ευχαριστήρια, κοινωνικά κλπ. στο email: elenimagda.pap@gmail.com και στο τηλ: 6978273376.

Ερωτόκριτος και Αρετούσα

Την Παρασκευή 29 Σεπτεμβρίου 8.30 το βράδυ στο Θέατρο Ελληνικών Χορών «Δώρα Στράτου», στου Φιλοπάππου, ξεκίνησε μια αθλιώτικη - ξεχωριστή παραδοσιακή μουσικοχορευτική εκδήλωση. Ο Κώστας Πιπίνης, ο συγχωριανός, ο φίλος, ο δάσκαλος του χορευτικού μας, ο ιδρυτής και χοροδιδάσκαλος του «**Ομίλου Παραδοσιακών Χορών**», τοηλούσε κάτι πολύ δύσκολο! Πάνω σε, επιλεγμένους από τον ίδιο, στίχους του «Ερωτόκριτου», που τους χαρακτηρίζει ο λυρισμός, η ηλικία και η οικουμενικότητα, έστησε το χοροστάσι του κι αντιστόιχσε μουσικές, τραγούδια και χορούς απ' όλο τον ελληνισμό! Κι η εξαιρετική αφήγηση στίχων του έργου του Βιτσέντζου

Κορνάρου έσμιγε με τις κρητικές κοντυλιές, που ένωναν τα θεματικά μέρη και δίνανε το πάτημα σε άξιους παραδοσιακούς μουσικούς ν' αρχίσουν τις μελωδίες και τα τραγούδια. Για να βρουν το δρόμο τους περίπου 120 χορευτές και χορεύτριες, που με περίσσια ενδυματολογική φροντίδα, χάρη και πάθος σεργιάνισαν κάθε χορευτική γωνιά ελληνική! Και όλα πήγαν πολύ καλά! Αφού κι ο Θεός λιπήθηκε τους κόπους και την αγωνία όλην και... δεν ξανάβρεξε! Βλέπεις, η παράσταση είχε προγραμματιστεί για τις 17 Ιουνίου, αλλιά αναβλήθηκε λόγω βροχής! Μόνο η δροσιά ήταν παραπάνω, αναγκάζοντας αρκετούς από τους θεατές, που γέμισαν το θέατρο, να αναζητήσουν χωριότερα τη... ζεστασιά του σπιτιού τους. Έμειναν όμως αρκετοί μέχρι το τέλος για να χειροκροτήσουν θερμά όλους τους συμμετέχοντες!

Πριν την καθησυχαστική, ο Κώστας, ευτυχής που όλα πήγαν καλά, ευχαρίστησε από καρδιάς όλους τους συντελεστές, έναν-έναν λέγοντας: «Υστερα από μία παράσταση σου μένει αυτή η γλυκιά αίσθηση της ικανοποίησης και της ανταμοιβής των κόπων σου, μα πάνω από όλα νιώθεις την ανάγκη να εκφράσεις την ευγνωμοσύνη σου, ευχαριστώντας όλους τους ανθρώπους που συνέβαλλαν στην υλοποίηση της καλλιτεχνικής σου έμπνευσης.Κλείνω με ένα τεράστιο ευχαριστώ στους πρωταγωνιστές της παράστασης, τους χορευτές - μαθητές μου για την εμπιστοσύνη τους, την υπομονή τους και την αποδοχή της φιλοσοφίας που υπάρχει στον ΟΠΑ για την παράδοση»...

Από την μεριά μας θα θέλαμε να σφίξουμε θερμά το χέρι του Κώστα και να του ευχηθούμε κάθε επιτυχία στους καλλιτεχνικούς στόχους του! Είμαστε πάντα δίπλα του, δίπλα σε όλους τους δασκάλους μας και καμαρώνουμε! Και μιας και λίγες μέρες πριν την παράσταση, παντρεύτηκε την καλή του **Αναστασία Γαλανάκη**, να τους ευχηθούμε: «**Βίον ανθόσπαρτον**», υγεία και κάθε οικογενειακή ευτυχία!

ΥΓ: Για όσους ενδιαφέρονται, υπάρχει το βίντεο της εκδήλωσης, καθώς και το έντυπο πρόγραμμα, που αξίζει πολλή! (Πληροφορίες: Ο.Π.Α. 25ης Μαρτίου-Αργυρούπολη, τηλ. 2114077915-6932318022, http://paradosiakoi.gr)

Αθλητικός Όμιλος Μεσοτόπου

Πώς περνούν τα χρόνια... 1983 και στο χωριό συνεχίζεται η προσπάθεια για συλλογική δημιουργία. Ήδη το 1975 έχει ιδρυθεί στην Αθήνα ο **Σύλλογος «Αναγέννηση»** και όλοι οι απανταχού Μεσοτοπιτες γεύονται τους καρπούς της ενότητας, της συλλογικότητας και της εθελοντικής προσφοράς. Το **Αγροτικό Ιατρείο**, όνειρο γενεών και το **Πνευματικό Κέντρο** κοσμούν τον Μεσοτόπο και λειτουργούν! Το 1982 ιδρύεται το **Παράρτημα** στο χωριό κι απ' τις πρώτες δράσεις ήταν να δεντροφυτέψουμε τον παλιό σκουπιδότοπο στον Άγιο Γιώργη, μιας και τα σκουπίδια του χωριού τώρα πήγαιναν σε νέα τοποθεσία, «σντου Κακήφουρα», κατά τον Ποδαρά. Τότε λοιπόν με μπροστάρη το μακαρίτη Παράσχο Κάκαρο, ιδρύεται ο **Α.Ο.Μ.** κι αρχίζουν τα μπουσουλήματα! Φτιάχτηκε το καταστατικό, νοικιάστηκε το σπιτάκι κάτω από το Σινεμά, για γραφεία και συνεδριάσεις, άρχισαν να γράφονται νέα μέλη και να γίνονται δειλά-δειλά χοροί στην αίθουσα του Κινηματογράφου, για να αυγατίσει το Ταμείο. Δύσκολη η προσπάθεια... Μια βραδιά έπεσε η πρόταση να πάμε στον Ανώματο, όπου στα βράχια του είχαν φυτρώσει μικρές κουκουναριές! Γειτονικά κασιόκια έμπαιναν στον κοινοτικό χώρο στον «Κατήφορα» και... παρακλάδευαν τα δεντράκια. Ετοιμαστήκαμε, πήραμε πριόνια, είδα-

Από αρ. Βασίλης Ζαγκούλης, Γιώργος και Αποστόλης Βαλαβάνης, Τάκης Απ. Παπαβασιλείου, Νίκος και Γιάννης Βασιλάς, Λουκάς Βακάλης, Γιάννης Ζουμπουνέλλης, Θύμιος και Φώτης Βασιλόγλου. Φωτογράφος ο Μανόλης Καραστεφανής.

Δεξιά όλη η οικογένεια του Α.Ο.Μ.

Ο μπαρμπα Γνάτιος Κελαϊδίτης

Ο μπαρμπα-Γνάτιος είναι συγχωριανός μας Τα τελευταία χρόνια έρχεται με την παρέα του στα γλέντια, που κάνουμε στην αίθουσά μας. Μας φέρνει «καλούδια», καθατοπάνερα παραγωγής του και το κρασί της βραδιάς! Του αρέσουν τα παλιά τραγούδια κι εκεί κάπου στα μεσάνυχτα μας τα αφιερώνει με την συνοδεία του μπουζουζή μας του Φίλιππα Ρέμμα και το Χρήστο Καραστεφανή να σιγοντάρει...

Ο μπαρμπα-Γνάτιος γεννήθηκε το 1933 στο Μεσοτόπο. Ο πατέρας του Χαράλαμπος και η μάνα του η Αθηνά, το γένος Μιχαλοπού. Πολυμελής, εφτά παιδιά η φαμίλια τους, μεγάλωσε στο ντάμι τους στον Ποδαρά, δίπλα στα περιβόλια και στα ζωντανά. Σχολείο πήγε μέχρι την τρίτη τάξη. Άρχισε ο πόλεμος, η Κατοχή... Το 1948, 30 Αυγούστου, μαζί με τριάντα ακόμα νοματαίους φτάνει με το καϊκι «Γεώργιος» του Νίκου Ζουρνατζή στο Πόρτο Ράφτη. Σε λίγο καιρό βρίσκεται εργάτης-βοηθός στο περιβόλι, τ' αμπέλια και τις ελιές του Γιάννη Γαβρίλη στο Μενίδι. Αναγκάζεται... να μάθει τ' αρβανίτικα, για να μπορέσει να συνεννοηθεί! Στη συνέχεια παντρεύεται την κυρα Χρυσούλα, Μενιδιάτσο κι αυτή και δουλεύει περιβολάρης και πωλητής της παραγωγής του στις λαϊκές αγορές. Στα σαράντα του χρόνια... ξαναπάει σχολείο, για να μπορέσει να βγάλλει δίπλωμα οδήγησης!

Εδώ και αρκετά χρόνια πήρε σύνταξη. Συνεχίζει όμως τις αγαπημένες του ασχολίες: Το τραγούδι είναι μια απ' αυτές. Είναι μέλος της Χορωδίας Αχαρνών και τακτικά περνάει από ένα γειτονικό μπουζουξίδικο στο Μενίδι και λέει δυο-τρία τραγουδάκια! Η άλλη του αγάπη είναι η καλαθοπλεκτική!

Από πού έμαθες, τον ρώτησα. Μικρός, μου λέει, έφτιαχνα κανα καλαθελί(ι), κανα κυρουβόλι(ι)... Βλέπαμε τον πατέρα μας να πλέκει, πλέκαμε και μες. Θέλαμε τότε τα καλάθια, γιατί είχαμε περιβόλια, νοικιάσαμε και τα «μασών(ι)κα» των Παπανικολήδων. Εκεί είχε πολλές ουκιές. Πού θα βάσαμε τα σύκα; Τα ξεραίναμε και τα σοδιάσαμε για τον χειμώνα. Ήταν θησαυρός! Βγάσαμε και ρακί στα καζαν(ι)κά! Τότε στην Κατοχή, ήταν τα χρόνια δύσκολα αλλιά έβγαζε ο κόσμος ρακέλια! Έφκiani κουλουτοσ'όθπις, γειτονιά, γλεντούσε φτωχικά, αλλιά γλεντούσε ο κόσμος! Πριν λίγα χρόνια γνωρίστηκε με έναν φίλο, Γιώργο, από τον Πολιχνίτο. Αυτός είναι μανούλα στο πλέξιμο. Πήγαμε σ' ένα ρέμα στο Μενίδι, μαζέψαμε βεργιά από αργαλιές, κόψαμε καλάμια και ξαναθυμήθηκα την τέχνη μου!

Στο περσινό γλέντι, μου χαρίζει μια φωτογραφία του. Στο κατώφλι του σπιτιού του ζωσμένος με καθατοπάνερα. Μου λέει: Πάρτην να την βάλ(ι)ς στο Ημερολόγιο! Τελικά το τυχερό της ήταν να βρεθεί στα «Μεσοτοπίτικα Νέα»!

Ευχόμαστε στον καλόκαρδο μπαρμπα-Γνάτιο, να είναι γερός, να χαίρεται την παρέα και όσους αγαπά! Να παίζει το ταβλάκι του, να τραγουδά και να πλέκει...

με από κοντά την κατάσταση, χτίσαμε ξερολιθιές, φράξαμε εισόδους, μπήκαν σύρματα, νοιαστήκαμε κι όλοι σεβάστηκαν τούτο το μικρό δασάκι, που γεννιόταν σκαρφαλωμένο στα βράχια! Κάναμε μια σημαντική περιβαλλοντική δράση! Με το πέρασμα των χρόνων το καμαρώνουμε...

Από τότε άλλαξαν πολλά! Ο Α.Ο.Μ. μεγάλωσε, ξεσκόλησε και την τελευταία δεκαετία ανδρώθηκε για τα καλά! Νέα παιδιά μπήκαν στο Δ.Σ. με δυναμισμό και ψηλούς στόχους. Φτιάχτηκε το γήπεδο κι η ομάδα όλο ανέβαινε. Φέτος παίζει στην Α΄ Κατηγορία του τοπικού πρωταθλήματος Λέσβου. Μεγάλες οι απαιτήσεις. Και πολλές οι δυσκολίες. Αναγκάζεται να χρησιμοποιεί ως έδρα της το γήπεδο της Αγίας Παρασκευής μιας και στον Πάλλιοουρα έχουν «λημνάσει» τα έργα της αναβάθμισης του γηπέδου. Το ξεκίνημα, τηρουμένων των αναλογιών είναι πολύ καλό. Τρεις ήττες και τρεις νίκες. Και έπεται συνέχεια. Ευχόμαστε στο Δ.Σ. και στους παίκτες της ομάδας καλή δύναμη! Τους καμαρώνουμε όλους μαζί σε πρόσφατη φωτογραφία...

